

บทความวิจัย

เรื่อง สันบก: การเปลี่ยนแปลงความหมายจากอดีตถึงปัจจุบัน

โดย

นางสาวกัญญาพร เก่งรุ่งเรืองชัย

รหัสนักศึกษา 05590556

บทความวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2562

ลิขสิทธิ์ของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ชื่อบทความวิจัย	อันบก: การเปลี่ยนแปลงความหมายจากอดีตถึงปัจจุบัน
ผู้เขียน	นางสาวกัญญาพร เก่งรุ่งเรืองชัย
อาจารย์ที่ปรึกษาบทความวิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรพร ภู่งพงศ์พันธุ์
สาขาวิชา	เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
	วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
ปีการศึกษา	2562

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง “อันบก: การเปลี่ยนแปลงความหมายจากอดีตถึงปัจจุบัน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความหมายและองค์ประกอบของชุดอันบกนับตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน รวมไปถึงปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความหมายและองค์ประกอบของชุดอันบก โดยมีวิธีการศึกษาโดยใช้ระเบียบทางประวัติศาสตร์ โดยศึกษาข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ประกอบไปด้วยเอกสารที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทั้งรูปแบบหนังสือ บทความและการรวบรวมข้อมูลทางสื่อออนไลน์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับอันบกและนำเสนอในลักษณะพรรณนาวิเคราะห์

ผลการศึกษาพบว่าความหมายและองค์ประกอบของชุดอันบกตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันสามารถบ่งบอกถึงสถานะทางสังคมและฐานะของบุคคลได้ องค์ประกอบของชุดอันบกประกอบด้วยไป ซอ โกรรี กระโปรงหรือกางเกงซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานของชุดอันบก ถึงแม้เวลาจะผ่านไปแต่องค์ประกอบพวกนี้ยังสามารถคงรูปทรงและปกเสื้อของชุดไว้ได้ อันบกเป็นสิ่งประดิษฐ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นหน้าตาไปสู่เอกลักษณ์และมรดกทางวัฒนธรรมของเกาหลี อันบกยังเป็นมากกว่าชุดที่ใส่เป็นประจำวัน ในอดีตชาวเกาหลีทุกคนใส่อันบกในชีวิตประจำวันจนเริ่มหายไปในช่วงของการเข้ามาและการรุกรานของต่างชาติ รวมไปถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของชุดอันบกมี 2 อิทธิพล คือ 1.อิทธิพลจากภายนอกโดยได้รับอิทธิพลจากประเทศจีน ญี่ปุ่นและอเมริกา อีกทั้งจากการไหลเข้าของวัฒนธรรมต่างประเทศ 2.อิทธิพลภายในจากการปรับเปลี่ยนชุดอันบกให้ทันสมัยของนักออกแบบชาวเกาหลีจนทำให้ได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ : อันบก, ซอ โกรรี, พาจี, ซีมา

กิตติกรรมประกาศ

บทความวิจัยเรื่องสันบทความวิจัยเรื่องสันบท: การเปลี่ยนแปลงความหมายจากอดีตถึงปัจจุบัน เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชา 450112 การศึกษาเอกเทศ (INDEPENDENT STUDY)

บทความวิจัยชิ้นนี้สามารถสำเร็จได้ด้วยดี เนื่องจากการกรุณาอย่างสูงจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วรพร ภู่งศ์พันธุ์ อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและให้คำปรึกษา ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้เสร็จสมบูรณ์

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์อย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ และขอขอบคุณครอบครัว เพื่อนๆ และพวก ที่คอยให้ความช่วยเหลือสำหรับทุกเรื่อง ให้คำแนะนำ อีกทั้งยังขอขอบคุณร้านสะดวกและบอยทอย ที่ให้สถานที่ในการวิ่งเล่นและปลดปล่อยความเครียด รวมไปถึงตัวเองที่มีความพากเพียรในการทำงาน ขอขอบคุณทุกคนที่เป็นแรงผลักดันให้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้วิจัยหวังว่า งานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากมีข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดประการใด ข้าพเจ้าก็ขออภัยไว้ ณ ที่นี้

กัญยาพร เก่งรุ่งเรืองชัย

ชื่อหัวข้อวิจัยเรื่อง ฮันบก: การเปลี่ยนแปลงความหมายจากอดีตถึงปัจจุบัน

เมื่อเราพูดถึงวัฒนธรรมเกาหลี ชุดประจำชาติเกาหลีหรือชุดฮันบก (Hanbok) ถือเป็นชุดที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและมีประวัติศาสตร์มาอย่างยาวนาน ไม่เพียงแต่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความสำคัญทางศิลปะอีกด้วย ชาวเกาหลีต่างเอาใจใส่และดูแลรักษาวัฒนธรรมอันเก่าแก่ของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของวัฒนธรรมการแต่งกายเพื่อให้คนรุ่นหลัง ได้สัมผัสและชื่นชม จนเกิดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สวยงาม “ฮันบก” มาจากคำสองคำ คือ “ฮัน” หมายถึง ชาวเกาหลี กับคำว่า “บก” ที่หมายถึง เครื่องแต่งกาย เมื่อรวมกันจึงแปลว่า เครื่องแต่งกาย หรือชุดของคนเกาหลี (สุदारัตน์ สุริอาจ, 2555: ออนไลน์) ปัจจุบันชาวเกาหลีจึงใส่ฮันบกในโอกาสพิเศษต่างๆ เช่น วันขึ้นปีใหม่ตามจันทรคติ วันขอบคุณพระเจ้า หรือวันมงคลต่างๆ เช่น พิธีแต่งงาน งานฉลองวันเกิดครั้งแรกของเด็กเกาหลี

ที่มาของชุดฮันบก

หลักฐานเก่าแก่ที่สุดเกี่ยวกับต้นกำเนิดของชุดฮันบก คือ หลักฐานจากหลุมฝังศพและภาพจิตรกรรมฝาผนังจากสมัยโคกูรยอเมื่อ 8-3 ปีก่อนคริสตกาล เป็นรูปแบบการแต่งกายที่เหมือนกับพวกชนเผ่าเร่ร่อนในแถบเอเชียเหนือ ในสมัยอาณาจักรโคกูรยอตอนต้น ทั้งผู้ชายหรือผู้หญิงต่างก็สวมเสื้อคลุมที่เรียกว่า ซอ โกรี (서고리) หรือเสื้อนอกแบบเกาหลี โดยตัวเสื้อจะยาวเลยเอวลงมา จะคาดและผูกด้วยเชือกไหมหรือแถบคาดรอบเอว โดยผู้ชายจะมีสวมกางเกงขายาวที่เรียกว่า พาจิ (바지) และผู้หญิงสวมใส่กระโปรงที่เรียกว่า ซีมา (치마) ทับกางเกงอีกชั้นหนึ่งด้วย ซอ โกรีของผู้หญิงสั้นกว่าผู้ชายโดยมีแขนที่สั้นกว่าและแคบกว่า ซอ โกรีมีความยาวแตกต่างกัน ในยุคสามก๊ก (57 ปีก่อนคริสตกาล-ค.ศ.668) ความยาวของซอ โกรีขยายออกตรงสะโพกและมีแขนที่กว้างและยาวเหยียด เสื้อผ้านี้ถูกพบอยู่ทางด้านซ้าย ขอบเสื้อตรงคอ แขนเสื้อ เส้นขอบผ้าถูกเย็บด้วยสีที่ต่างกัน

วิวัฒนาการของชุดฮันบก

ชุดฮันบกเป็นเครื่องแต่งกายของชาวเกาหลีที่มีมาตั้งแต่ก่อนบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์ แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงการออกแบบในช่วงหลายปีที่ผ่านมา แต่ฮันบกก็ยังคงมีรูปแบบที่สำคัญอยู่เหมือนเดิม รูปแบบนั้นจะถูกเก็บรักษาไว้ผ่านราชวงศ์อย่างต่อเนื่องกันกว่าสองพันปี ก่อนอิทธิพลของเครื่องแต่งกายแบบตะวันตกจะเข้ามาแทนที่ ฮันบกเคยถูกใช้เป็นชุดแต่งกายประจำวัน โดยผู้ชายสมัยก่อนจะสวมใส่ซอ โกรีและกางเกงขายาว ขณะที่ผู้หญิงจะสวมใส่ซอ โกรีกับกระโปรง

สำหรับชุดฮันบกในอดีตมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยตามเวลาและบริบทของสังคม แม้ว่าปัจจุบันฮันบกจะเริ่มมีการสวมใส่น้อยลง หลังจากที่เกาหลีเปิดประเทศในศตวรรษที่ 19 แต่ฮันบกก็ยังคงเป็นสัญลักษณ์และตัวแทนของคนเกาหลี

ในยุคสามก๊กซึ่งประกอบด้วย 3 อาณาจักร โคกูรยอ แพ็กเจ และชิลลา ในยุคนั้นความยาวของชอโกรียาวลงไปยังสะโพกและมีความกว้าง มีแขนที่ยาวและกว้าง บริเวณคอและแขนเสื้อมีขอบเส้นและบริเวณขอบเสื้อและแขนเสื้อถูกเย็บด้วยลวดที่ต่างกัน ในยุคสามก๊กที่พับของชอโกรีติดที่อยู่บริเวณตรงกลางคล้ายกับเสื้อแบบ Kaftan ทั้งผู้หญิงและผู้ชายสวมเสื้อคลุมแขนยาวที่คลุมสะโพกของพวกเขามากกว่ากางเกงหรือกระโปรงโดยในยุคสามก๊กนั้นชอโกรีถูกรัดที่เอวโดยใช้ผ้าที่มีลักษณะคล้ายเข็มขัด สำหรับในสมัยชิลลาและโคกูรยอมีการสวมใส่เสื้อผ้าคล้ายกับสมัยแพ็กเจ ผู้คนสวมเสื้อที่ยาวลงไปถึงเอว ภาพจิตรกรรมฝาผนังในสมัยโคกูรยอที่คาดว่าจะย้อนกลับไปในช่วงปลายศตวรรษที่ 5 แสดงให้เห็นว่าชอโกรีของผู้หญิงมีความยาวสั้นกว่าผู้ชายโดยมีแขนที่สั้นกว่าและแคบกว่า อีกทั้งจิตรกรรมฝาผนังอื่น ๆ ยังสนับสนุนความคิดที่ว่าชอโกรีมีความยาวแตกต่างกันตลอดระยะเวลาสามก๊ก ผู้ที่ทำงานใช้แรงมักจะสวมใส่เสื้อชอโกรีที่สั้นกว่าและมีแขนที่กว้างมากกว่าเพื่อเพิ่มความสะดวกสบายในการทำงาน และเริ่มมีการแบ่งเครื่องแต่งกายตามลำดับชั้นชั้นและมีการสวมใส่มงกุฎหรือหมวกในชั้นชนสูง (Samuel Songhoon Lee, 2013: 12) สำหรับผู้คนในแพ็กเจซึ่งครอบครองดินแดนทางตะวันตกเฉียงใต้ของคาบสมุทรเกาหลีได้สวมกางเกง ชอโกรีกระโปรงในทำนองเดียวกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบกับกางเกงที่สวมใส่ในโคกูรยอ กางเกงของยุคแพ็กเจมีขนาดที่กว้างกว่า นอกจากนี้ฮันบกที่ใส่โดยราชวงศ์นั้นมีความประณีตและมีสีสันมากกว่าผู้คนทั่วไปที่ทำจากวัสดุราคาถูกเช่นป่านและประกอบด้วยลวดที่เรียบง่าย ในยุคชิลลากางเกงมีขนาดเข้ารูปมากขึ้น โดยมีสายผูกที่บริเวณข้อเท้า กระโปรงในสมัยสามก๊กผู้หญิงมีการสวมใส่กระโปรงทับกางเกงอีกชั้นหนึ่ง รูปแบบการแต่งกายในแต่ละระดับชั้นหรืออาชีพนั้นไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก ภาพจิตรกรรมฝาผนังแสดงภาพคนสวมเสื้อที่รัดตัวยาวที่เอวและสวมกระโปรงจีบยาว ในยุคอาณาจักรชิลลากระโปรงที่สวมทับเสื้อชั้นนอกปรากฏในสไตล์การแต่งตัวของราชวงศ์ถัง กางเกงที่สวมใส่โดยผู้ชายสมัยโคกูรยอแสดงให้เห็นถึงความหลากหลายจากกางเกงรัดรูปไปจนถึงกางเกงขาวยาวที่มีเป้ากว้างและกางเกงขาสั้น สไตล์ที่แตกต่างกันรองรับการใช้งานและโอกาสที่แตกต่างกัน ภาพจิตรกรรมฝาผนังจากสมัยโคกูรยอแสดงให้เห็นว่าทั้งชายและหญิงสวมกางเกงไว้ใต้เสื้อผ้าชั้นนอกหรือใต้กระโปรงของผู้หญิง ความกว้างของกางเกงนั้นเหมาะกับคนโคกูรยอที่เป็นคนเร่ร่อนและขี่ม้า ภาพจิตรกรรมฝาผนังยังแสดงให้เห็นว่าค่านิยมของทูรุมากิ (두루마기) หรือเสื้อชั้นนอกแบบยาวสวมทับชอโกรีหรือเสื้อนอกขนาดยาวเลยเข้า มีทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ใส่เมื่อออกไปข้างนอกหรือเพื่อสร้างความอบอุ่นในหน้าหนาว โดยทูรุมากิมาจากเสื้อคลุมยาวที่สวมใส่โดยชาวจีนทางเหนือเพื่อป้องกันสภาพอากาศหนาวเย็นในสมัยโบราณ เสื้อคลุมยาวถึงกลางน่องและมีการผูกคล้ายกับที่ใช้สำหรับชอโกรีต่อมาทูรุมากิถูกนำไปใช้โดยชนชั้นสูงของโคกูรยอ เช่น ขุนนางหรือชนชั้นสูงศักดิ์ก็มักจะสวมใส่ไว้ตลอดไปจนถึงมีรูปแบบการดัดแปลงที่สวมใส่โดยประชาชนทั่วไป

อาณาจักรชิลลาเอาชนะคู่แข่งคืออาณาจักร โคกูรยอและแพ็กเจในปี 668 ด้วยการเป็นพันธมิตรกับราชวงศ์ถังจนกลายเป็นอาณาจักรรวมชิลลา (ค.ศ. 668-935) ซึ่งเป็นยุคที่มีความมั่นคงทางการเมืองและมี

วัฒนธรรมเจริญรุ่งเรืองซึ่งได้รับสมญานามว่า “ยุคทองของเกาหลี” การพัฒนาเส้นทางทะเลส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมกับราชวงศ์ถังมากขึ้น เสื้อผ้าของอาณาจักรรวมซิลลาได้รับอิทธิพลจากเครื่องแต่งกายดั้งเดิมของต้นซิลลาและราชวงศ์ถังของจีน สมัยนี้ชนชั้นสูงรวมถึงกษัตริย์สวมเสื้อผ้าคล้ายกับราชวงศ์ถังของจีน ในขณะที่เครื่องแต่งกายแบบดั้งเดิมจากยุคสามก๊กยังคงถูกสวมใส่โดยสามัญชน ซิลลายังรับสไตล์การแต่งตัวและแฟชั่นของจีนเข้ามาและรูปแกะสลักเกาหลีที่ขุดมาจากหลุมฝังศพในศตวรรษที่ 8 ในเมืองคย็องจูซึ่งเป็นเมืองหลวงเก่าของอาณาจักรซิลลาแสดงให้เห็นว่าผู้คนใส่ชุดสไตล์จีน

เมื่อยุคสมัยของอาณาจักรรวมซิลลาลิ้นสุดลง พระเจ้าแทโจหนึ่งในผู้นำกบฏได้ก่อตั้งราชวงศ์โครยอ (ค.ศ. 918–1392) ขึ้น การเริ่มขึ้นของจักรวรรดิมองโกลภายใต้ผู้นำเจงกิสข่านในช่วงค.ศ. 1206–1368 ทำให้อิทธิพลของราชวงศ์ถังของจีนบนคาบสมุทรเกาหลีลดลง ต่อมาโครยอก็ถูกบังคับให้ทำสนธิสัญญาสันติภาพกับจักรวรรดิมองโกล (ค.ศ. 1271–1368) ซึ่งถือเป็นการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของชุดฮันบก โดยการให้องค์ชายวังคีเสด็จไปเมืองปักกิ่งและอภิเษกกับองค์หญิงของมองโกล ซึ่งต่อมาพระองค์ได้กลับมาเสวยราชสมบัติเป็นพระเจ้าคังมินแห่งโครยอ ดังนั้นจึงส่งผลให้มีการรับเอาศิลปะ วัฒนธรรมและมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญเกิดขึ้นคือชุดทางการทหารและพลเรือนเปลี่ยนไปเป็นชุดแบบราชวงศ์หยวน การสวมเข็มขัดที่ทำจากหยกหนังหรือผ้าเพื่อระบุตำแหน่งนั้นถูกแทนที่ด้วยระบบการจัดลำดับของจีน โดยมีการใช้เสื้อผ้าและอุปกรณ์สวมศีรษะ แต่ประชาชนทั่วไปในสมัยโครยอยังคงสวมใส่เข็มขัดต่อไปจนกระทั่งขอโกริเริ่มมีขนาดสั้นลงในเวลาต่อมา แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงฮันบกที่สวมใส่ในสมัยโครยอ แต่ฮันบกก็ยังคงรักษาคุณลักษณะหลายประการจากอาณาจักรสามก๊กได้ ขอโกริยังคงถูกปิดทางด้านขวาและสวมกางเกงขายาวหรือกระโปรงยาว กระโปรงในสมัยโครยอมีนิยมนทั้งแบบมีจีบและไม่จีบ หากใส่กระโปรงแบบมีจีบจะใส่สำหรับชนชั้นสูงโดยมากจะอยู่ที่ประมาณแปดจีบหรือมากกว่านั้น กระโปรงจำนวนจีบยิ่งเยอะยิ่งแสดงถึงฐานะและความสูงศักดิ์ จุดสำคัญก็คือการปรับตัวเสื้อขอโกริของสตรีให้มีความยาวที่สั้นลงและแขนเสื้อที่ปรับให้แคบและเพิ่มให้มีความโค้งเล็กน้อย มีการยกกระโปรงขึ้นเหนือเอวและผูกที่หน้าอกด้วยผ้าคาดเอวยาวไว้ที่ได้ขอโกริ เป็นวิธีที่สวมใส่กระโปรงจนถึงทุกวันนี้และที่สำคัญก็คือมีโอะซุโกริม (옷고름) เพิ่มเข้ามาเพื่อใช้ผูกเสื้อให้ติดกันเป็นโบว์บริเวณหน้าอก แทนการใช้แถบขึ้นผ้าหรือเส้นไหมที่คาดทับเสื้อขอโกริที่เอวเหมือนเมื่อก่อน

หลังราชวงศ์โครยอ ถูกโค่นล้มในปี 1392 โดยนายพล อี ซ็อง-กเย เขาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอาณาจักรโชซอน (ค.ศ. 1392-1897) ในสมัยโชซอนเริ่มมีการติดต่อกับเปอร์เซียและญี่ปุ่นมากขึ้นทำให้ชุดฮันบกมีลวดลายและมีการระบุตำแหน่งหรือสถานะขึ้นด้วย รวมไปถึงเครื่องประดับที่บ่งบอกสถานะ โดยทั่วไปชาวบ้านจะสวมฮันบกสีธรรมชาติ ส่วนผู้มีฐานะจะสวมฮันบกที่มีสีสัน แต่จะไม่ซ้ากับสีที่ใช้ในวังหลวง

ในสมัยนี้หลักการของลัทธิขงจื้อใหม่¹กลายเป็นแรงจูงใจของราชวงศ์โชซอน ความเรียบง่ายและความเข้มงวดกลายเป็นค่านิยมที่สำคัญในสังคมโชซอน

ในช่วงยุคอาณาจักรโชซอนเป็นจุดหักเหที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงอันบก แม้จะค่อย ๆ มีการเปลี่ยนไปที่ละน้อย เช่น ช่วงกลางศตวรรษที่ 16 ถึงกลางศตวรรษที่ 17 เสื้อขอโกรีมีขนาดตัวเสื้อยาวมากที่สุด แต่พอใน ค.ศ.1650 ศตริได้เริ่มมีการตัดเย็บและสวมใส่ขอโกรีที่สั้นลงเรื่อย ๆ จนถึงช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เหลือความยาวแค่เพียงประมาณ 20 เซนติเมตรเท่านั้น เครื่องแต่งกายในสมัยโชซอนนอกเหนือจากที่มีการแบ่งรูปแบบของเครื่องแต่งกายตามวรรณะ ตามฐานะทางสังคมหรืออาชีพแล้ว ยังมีชุดที่เป็นรูปแบบที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมต่างๆ ในความเชื่อของลัทธิขงจื้ออีกด้วย เช่น ชุดในพิธีแต่งงาน ชุดสำหรับไว้ทุกข์ให้กับผู้ตาย และชุดในพิธีต่างๆของราชสำนัก สำหรับกางเกงในยุคโชซอนมีลักษณะคล้ายกับยุคโครยอ

ช่วงยุคปลายของอาณาจักรโชซอนเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่ดีขึ้นคือผู้คนเริ่มมีการศึกษาเล่าเรียน มีความรู้ จึงทำให้เริ่มไม่พอใจกับระบบขุนนางและเริ่มมีการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น ทำให้สถานบันเท็งได้รับความนิยมนอกจากพวกขุนนางและชายหนุ่มที่มีฐานะเข้ามาสังสรรค์ ดื่มกินและสนทนาทางการเมืองกัน ในช่วงนี้ศตริในสถานบันเท็งหรือที่รู้จักกันในชื่อกิแซง(기쟁) เริ่มมีการแข่งขันกันสูงเพื่อให้อันดับชื่อเสียงและได้รับเลือกให้ปรนนิบัติขุนนางชั้นสูง ส่งผลให้ชุดอันบกเริ่มมีการปกคลุมหลายให้สวยงามมากขึ้น ประกอบกับเริ่มมีการติดต่อค้าขายและการศึกษาต่างประเทศ ทำให้มีผ้าชนิดต่างๆที่มีลวดลายและสีสันสวยงามมาใช้ในการตัดเย็บชุดอันบกมากขึ้น รวมถึงเครื่องประดับต่างๆ ที่เข้ามาจากต่างประเทศ ประกอบกับความยาวของเสื้อขอโกรีที่สั้นลงจนเหลือความยาวเพียงประมาณ 20 เซนติเมตร ซึ่งมีความยาวไม่เพียงพอที่จะปิดคลุมหน้าอกได้มิดชิด จึงได้มีการเปลี่ยนให้ขอบกระโปรงที่จากเดิมสวมใส่และผูกไว้บริเวณเอวให้ย้ายขึ้นมาสวมใส่และผูกไว้ให้ใต้หน้าอกแทน และได้นำชิ้นผ้าที่เรียกว่า ฮอริตี(호리띠) แปลว่า ผ้าคาดเอว หรือแถบผ้าตรงส่วนเอวของกระโปรงหรือกางเกงมาพันรอบอก และผูกไว้ ซึ่งฮอริตีในตอนแรกนั้นจะเป็นชิ้นผ้าสีขาวธรรมดา ๆ ซึ่งต่อมาก็เริ่มใช้ผ้าสี และการปกคลุมลดบนตัวขึ้นผ้า การแต่งกายเช่นนี้ได้เผยให้เห็นขนาดของหน้าอก และรูปร่างของสตรีมากขึ้น แม้ในตอนแรกจะการปรับเปลี่ยนกันเฉพาะในกลุ่มของกิแซงก็ตาม แต่เมื่อสตรีอื่นได้พบเห็นเข้าบ่อย ๆ เลยซึมซับเอาไปปฏิบัติตาม และด้วยอิทธิพลของงานศิลปะของต่างชาติที่เข้ามาทำให้ชาวเมือง หรือช่างฝีมือชาวโชซอนได้รู้จักและเรียนรู้เพื่อทำและผลิตขึ้นใช้เองหรือขายเองในราคาที่ถูกลง ทำให้ผู้ที่ไม่ได้มีฐานะมากนักก็สามารถที่มีอันบกและเครื่องประดับที่สวยงามมาสวมใส่ได้ นอกจากนี้ได้นำเอาการปกคลุมลดบนตัวผ้าและสีของผ้ามาใช้เพื่อบ่งบอกชนชั้นและตำแหน่งในแต่ละอาชีพ แต่ละแผนกงานในราชสำนักอีกด้วย อย่างไรก็ตามก็ด้วยเหตุผลบางประการ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 18 เป็นต้นมา สตรีชนชั้นล่างหยุดการสวมใส่ฮอริตี

¹ ลัทธิขงจื้อใหม่ เป็นส่วนหนึ่งของการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมจากประเทศจีน มรดกของลัทธิขงจื้อยังคงเป็นพื้นฐานสำคัญของสังคมเกาหลี เรื่องการให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ ความกตัญญูและหน้าที่ของบุคคลในสังคม

ปิดบังหน้าอก โดยในสมัยนั้นถ้าสตรีผู้ใดให้กำเนิดบุตรชายถือเป็นเรื่องน่าขย่งมาก ซึ่งสตรีที่อยู่ในชนชั้นดังกล่าวนี้จึงพยายามสวมใส่รูปแบบการแต่งกายที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อแสดงให้เห็นว่า ได้ให้กำเนิดบุตรชายหรือมีบุตรชายแล้ว เพราะสตรีในชนชั้นล่างที่ไม่มีความรู้หรืออาชีพฐานะทางสังคมใด ๆ เลย มีเพียงการให้กำเนิดทายาทชายให้กับสามีเท่านั้นที่ทำให้พวกเธอมีเกียรติอันน่าภาคภูมิใจและได้รับการยอมรับจากครอบครัวของสามีได้ ซึ่งโดยทั่วไปนั้นจะเผยให้เห็นหน้าอกของพวกเธอ การปฏิบัติดังกล่าวดูเหมือนจะจำกัดแค่เพียงเฉพาะสตรีชนชั้นธรรมดาสามัญหรือสตรีที่เกิดในตระกูลชั้นต่ำเท่านั้น ซึ่งมีการถือปฏิบัติสืบต่อกันมาถึงในช่วงปลายค.ศ.1950

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 โฆษอนถูกต่างชาติเข้ามารุกรานมากมาย บ้างก็เพื่อเรียกร้องสิทธิพิเศษทางการค้า และยังมี การเข้ามาเพื่อพยายามเผยแพร่ศาสนาคริสต์ซึ่งในสมัยนั้นยังไม่ได้รับการยอมรับ จึงมีคำสั่งให้สังหารมิชชันนารีชาวฝรั่งเศสหลายคน และเมื่อฝรั่งเศสทราบข่าวจึงตัดสินใจบุกหวังจะยึดเมืองโฆซอน ต่อมาก็เกิดเหตุการณ์ Gapsin Coup (ค.ศ.1884) และ Gabo Reform (ค.ศ.1894) ในสมัยพระเจ้าโกจงแห่งราชวงศ์โชซอน เป็นเหตุการณ์ปฏิวัติของชาวนาที่ทำการปฏิวัติต่อต้านอำนาจตะวันตกและจักรวรรดิญี่ปุ่นที่ปกครองเกาหลีได้ ณ ขณะนั้น การปฏิวัติส่งผลลุกลามจากทั่วเมืองไปทั่วประเทศเพื่อโค่นล้มชนชั้นปกครองเกาหลีและข้าหลวงใหญ่ของญี่ปุ่นที่ปกครองเกาหลีอยู่ อย่างไรก็ตามกองทัพชาวนาได้พ่ายแพ้ในการรบ เมื่อกองทัพญี่ปุ่นได้ส่งกองทหารที่ผ่านการฝึกฝนมาเป็นอย่างดีและมีอาวุธที่ทันสมัยกว่ามาปราบปรามกลุ่มกบฏนี้ มีการยกเลิกทาสและจัดตั้งหลายสถาบันที่จะมีส่วนร่วมในสังคมประชาธิปไตย การปฏิรูปที่คล้ายกันดำเนินต่อไปตั้งแต่ต้นศตวรรษที่ 20 จนกระทั่งเกาหลีถูกผนวกโดยจักรวรรดิญี่ปุ่น

ญี่ปุ่นกลายเป็นชาติที่มีอิทธิพลมากขึ้นอย่างรวดเร็ว หลังการปฏิรูปการเมืองและเศรษฐกิจครั้งใหญ่ในสมัยเมจิ (ค.ศ.1868) ก็มีความคิดที่จะครอบครองโฆซอนและเข้ามารุกรานอย่างต่อเนื่อง ทำให้สตรีชาวโฆซอนในสมัยนั้นเริ่มนำ ซา- อท (장옷), ซิลชิม่า (של치마) หรือ ซือแกชิม่า (쓰개치마) หรือ นอ-อูล (노을) มาใช้เพื่อปิดบังใบหน้ากันเป็นจำนวนมาก และหันกลับมาสวมใส่เสื้อขอโกริที่ยาวขึ้น แม้แต่สตรีผู้ให้ความบันเทิงอย่างก็แซงเองก็เริ่มหันมาปกปิดเรือนร่างและหน้าตาเช่นเดียวกัน เพื่อปกป้องตนจากการข่มเหงรังแกของทหารญี่ปุ่นหรือชาวต่างชาติที่เข้ามาคุกคามประเทศนั่นเอง (SEON IN-JOO : 2014, ออนไลน์) เนื่องจากตามหลักการของลัทธิขงจื้อในราชวงศ์โชซอนผู้หญิงได้รับคำสั่งไม่ให้เปิดเผยใบหน้ากับชายต่างชาติ ดังนั้นพวกเธอจึงต้องปกปิดใบหน้าของตนเอง

ในช่วงยุคล่าอาณานิคมของญี่ปุ่น (ค.ศ.1910-1945) ผู้ที่มีฐานะและชนชั้นสูงเริ่มมีความต้องการที่จะสวมใส่เครื่องแต่งกายที่ทันสมัยมากขึ้น จึงมีการออกแบบปรับสไตล์ของฮันบกใหม่มาใช้ ในเวลาเดียวกันนั้นเองวัฒนธรรมของชาวตะวันตกได้เข้ามา ผสมกับการติดต่อซื้อขายสินค้า เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายอื่น ๆ ของชาวตะวันตกในเกาหลีสมัยนั้น ทำให้เกิดค่านิยมการแต่งกายแบบชาวตะวันตก ส่งผลให้การสวมใส่ฮันบกจากเดิมเปลี่ยนไปอย่างสิ้นเชิงตามกระแสแฟชั่น ผู้คนหันไปสวมใส่เครื่องแต่งกายแบบชาวตะวันตกกันมากขึ้นและการสวมใส่ฮันบกในชีวิตประจำวันก็ได้เริ่มเลือนหายไปในปีค.ศ.1960 โดยฮันบกแบบดั้งเดิมนำมาใช้ในรูปแบบของชุดพิธีการ ในขณะที่แฟชั่นตะวันตกได้กลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบของชุดฮันบก

องค์ประกอบพื้นฐานของชุดฮันบก มีดังนี้

ภาพที่ 1 : ขอโกรี

ที่มา : สราภรณ์ วัฒนวรรณ. (2011). ชุดฮันบก-หญิง. เข้าถึงเมื่อ 6 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/koreajezz/home/k-dress-1/chud-han-bk-hying>

ขอโกรีเป็นเสื้อผ้าชิ้นพื้นฐานของฮันบกใช้สวมใส่ตั้งแต่ยุคสามก๊ก มีความยาวลงมาถึงเอวและมีอุปกรณ์เสริมที่เหมือนเข็มขัด ก่อนศตวรรษที่ 15 หลังจากก่อตั้งราชวงศ์โชซอนไม่นานความยาวของขอโกรีก็สั้นลงอย่างมากและเริ่มมีริบบิ้นผูกติดกับหน้าอก ในตอนแรกขอโกรีใส่ไปทางขวาของผู้สวมใส่และได้รับการแก้ไขโดยมีริบบิ้นภายในขนาดเล็กที่ขอบของรักแร้ซ้ายและที่ขอบของคอด้านขวา สิ่งสำคัญคือไม่เพียงแต่เพื่อประโยชน์ในฐานะเป็นตัวยึดเท่านั้นแต่ยังมีคุณสมบัติที่ใช้เป็นเครื่องประดับอีกด้วย ริบบิ้นในชุดฮันบกของผู้หญิงนั้นมักจะประดับด้วยเงินหรือทองคำเปลว หนึ่งในประเภทของขอโกรีที่เรียกว่าซัมฮเวจ็อง ขอโกรี (삼희장 저고리) ซึ่งมีสีที่โดดเด่นตรงคอเสื้อและริบบิ้นสามารถสวมใส่ได้เฉพาะผู้หญิงจากชนชั้นสูง (양반) ของราชวงศ์โชซอน ในขณะที่ชาวบ้านได้รับอนุญาตให้สวมพื้นฮเวจ็อง ขอโกรี (반희장 저고리) ซึ่งมีการออกแบบที่ง่ายกว่าและใช้สีที่น้อยกว่า เพื่อแยกแยะประเภทของขอโกรี สีม่วงแดงและน้ำเงินครามเป็นตัวเลือกลดนิยมและมีความงามแบบเรียบง่าย เช่นเดียวกับการนำเสนอความกลมกลืนของสีที่เป็นจุดโฟกัสของความงามฮันบก สำหรับภรรยาชนชั้นสูงสีที่เป็นที่นิยมสำหรับขอโกรีคือสีเหลืองซึ่งมักจะสวมใส่กับกระโปรงผ้าไหมสีฟ้าครามและทอด้วยตัวอักษรจีนที่มีคำว่าความสุข โชคลาภและอายุยืน

ในยุคชิลลาชนชั้นสูงชื่นชอบเครื่องประดับที่ประณีต แต่ผู้หญิงชั้นสูงในสมัยโชซอนมักจะเลือกเครื่องประดับที่มีความหลากหลาย เช่น โนริแก (노리개) หรือเครื่องประดับที่ห้อยไว้กับขอโกรี เมื่อมีโอกาสพิเศษ ผู้หญิงจะตกแต่งผมด้วยปิ่นประดับผมและสวมแหวน สีของขอโกรีก็แตกต่างกันไปตามสถานภาพสมรสของผู้หญิง เด็กสาวจะสวมขอโกรีสีเขียวสดใสพร้อมกระโปรงสีแดงเข้ม หญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงานจะสวมขอโกรีสีเหลืองกับกระโปรงสีแดงเข้ม ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วสวมขอโกรีสีเหลืองกับกระโปรงสีน้ำเงิน ขอโกรีที่สวมใส่โดยผู้หญิงชนชั้นสามัญหรือพื้นฮเวจ็อง ขอโกรีจะไม่มีคอคอดมาก

(결마기) คือการใส่สืตัดบริเวณรักแร้ของแขนเสื้อที่พบในเสื้อผ้าชนชั้นสูงของผู้หญิง การจัดระบบตามลำดับชั้นของลัทธิขงจื้อใหม่นั้นไม่อนุญาตให้ผู้หญิงชนชั้นล่างใช้สีที่หลากหลาย

ภาพที่ 2 : กระโปรงเกาหลีแบบดั้งเดิมหรือชีมา

ที่มา : ทรงสิทธิ์ เวชิตะ. (2012). ส่วนประกอบของชุดฮันบก. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก

<https://sites.google.com/site/chaiyamanokul/swn-prakxb-khxng-chud-han-bk>

กระโปรงเกาหลีแบบดั้งเดิม มีความยาวไปถึงข้อเท้าและสวมบริเวณเหนือเอว ขนาดความกว้างปกปิดเส้นของร่างกายได้อย่างสมบูรณ์และความงามของผู้สวมใส่จะถูกเน้นผ่านเงาของกระโปรงซึ่งแตกต่างจากกระโปรงแบบตะวันตกที่มีขนาดมาตรฐานและเป็นขนาดที่แน่นอน กระโปรงของเกาหลีไม่มีขนาดหรือความยาวของเอวที่เฉพาะเจาะจงแต่จะพันรอบร่างกายและผูกด้วยผ้าคาดเอว กระโปรงจะมีผ้าติดอยู่กับแถบหน้าอกเป็นสายสีขาวพันรอบลำตัวที่หน้าอกภายใต้ซอโกริ ถึงแม้ว่ากระโปรงจะมีขนาดเดียวแต่ก็สามารถปรับได้เช่นเดียวกับซอโกริซึ่งสามารถปรับได้โดยใช้ริบบิ้น ขนาดที่กว้างของกระโปรงทำให้เคลื่อนไหวได้ง่ายและเน้นความหรูหราและความสง่างามของผู้สวมใส่ นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้สวมใส่ดูสูงขึ้นและสง่างามยิ่งขึ้น อีกทั้งยังให้ความดึงดูดใจจากกระโปรงที่มีสีสัน ซอโกริและกระโปรงจะเต็มเต็มซึ่งกันและกันโดยมีสีและวัสดุที่ตัดกัน กระโปรงสามารถเน้นหรือปกปิดรูปร่างของผู้สวมใส่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอดี ในทำนองเดียวกันซอโกริสามารถปรับให้กว้างขึ้นและแคบลง

ภาพที่ 3 : กระโปรงที่เต็มไปด้วยจีบของสตรีชั้นชนสูงสมัยโชซอน

ที่มา : Seokjuseon memorial museum. (n.d.). **Chima(Ceremonial Skirt)**. Accessed March 7, 2020. Available from http://museum.dankook.ac.kr/en/web/museum/15?p_p_id=Relic_WAR_museumportlet&p_p_lifecycle=0&p_p_state=normal&p_p_mode=view&p_p_col_id=column2&p_p_col_count=1&_Relic_WAR_museumportlet_RELIC_NB=B004036&_Relic_WAR_museumportlet_orderBy=eraType&_Relic_WAR_museumportlet_curPage=112&_Relic_WAR_museumportlet_action=view_message

ในประเพณีทางสังคมของขงจื้อใหม่สตรีสมัยโชซอนเริ่มสวมกระโปรงที่งดงามและเต็มไปด้วยจีบและขอโกรีที่ยาวขึ้นในศตวรรษที่ 15 สตรีชนชั้นสูง (양반) สวมกระโปรงแบบยาวซึ่งยาวกว่ากระโปรงปกติประมาณ 30 ซม. สตรีโชซอนชั้นสูงเต็มใจที่จะแสดงสถานะทางสังคมที่สูงขึ้น แต่คนที่อยู่ในชนชั้นสามัญชนนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้สวมใส่กระโปรงที่กว้างกว่า 10 หรือ 12 pok (การวัดความกว้างของแถบผ้า) และต้องพับซ้อนกันทางด้านขวาซึ่งเป็นทิศทางตรงกันข้ามกับของผู้หญิงชนชั้นสูง กระโปรงยาวที่สวมใส่ในภายหลังเรียกว่า คอคีย-ชิม่า (거들치마) เนื่องจากความยาวที่เพิ่มขึ้นและวัสดุผ้าไหมที่สง่างามเต็มรูปแบบ คอคีย-ชิม่าจึงจำกัดการเคลื่อนไหวของผู้สวมใส่ ผู้สวมใส่จะดึงกระโปรงขึ้นเหนือเอวและรัดด้วยผ้าไหมมักจะเป็นสีน้ำเงินหรือสีครามเหนือแจ็คเก็ตที่หน้าอก อันบคสำหรับผู้หญิงในปัจจุบันมีรูปแบบมาจากสตรีชนชั้นสูงในสมัยโชซอน

ภาพที่ 4 : กางเกงหรือพaji

ที่มา : สุภารัตน์ สุริอาจ. (2015). **อันบคชุดแต่งกายประจำชาติเกาหลี[한복]**. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://mangporsudarat.blogspot.com/2015/02/2.html>

พajiผู้ชายหรือกางเกงขายาวสามารถปรับได้โดยใช้สายคาดเอวและที่ปลายพajiจะมีสายผูกข้อเท้า เรียกว่า แทนิม (대님) รูปร่างของกางเกงมีลักษณะคล้ายถุง ในอดีตผู้หญิงจะสวมพajiก่อนสวมกระโปรง

นอกจากองค์ประกอบที่กล่าวมาแล้วข้างต้น อันบคยังมีสิ่งที่ใช้ในชีวิตประจำวันและชุดพิธีการ ในที่นี้จะแบ่งการอธิบายเป็น 3 กลุ่ม คืออันบคสำหรับราชวงศ์ อันบคสำหรับขุนนางและอันบคสำหรับสามัญชน

ฮันบกสำหรับราชวงศ์ ชุดฮันบกทำจากผ้าฝ้ายหรือผ้าไหมสำหรับฤดูหนาวและผ้าป่านสำหรับฤดูร้อน เสื้อผ้าฤดูหนาวบุด้วยผ้าฝ้ายบาง ๆ สำหรับชอโกริ กางเกงและเสื้อชั้นนอกที่สวมทับชอโกริ เพื่อความอบอุ่น บางครั้งผ้าชอโกริก็มีราคาถูก แม้ว่าเสื้อนอกนั้นเป็นสไตส์เดียวกัน ชุดฮันบกบางชุดจะมีการตกแต่งสัญลักษณ์พวกนกยูง มังกรและสัญลักษณ์สัตว์อื่น ๆ เสื้อผ้ามีความสำคัญในสถานะทางสังคมของเกาหลี พวกราชวงศ์และขุนนางจะสวมเครื่องแต่งกายที่มีความประณีตพร้อมกับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ปักอยู่ ด้านหน้าและด้านหลัง นอกจากนี้ยังมีการสวมสร้อยคอ แหวน กำไลและเครื่องประดับอื่น ๆ

สีเหลือง สีแดง สีน้ำเงิน สีเขียวและสีดำถูกสงวนไว้สำหรับชนชั้นสูงผู้ปกครอง องค์ประกอบความงามของฮันบกนั้นสะท้อนให้เห็นถึงความงามของเกาหลี กรอบความงามนั้นขึ้นอยู่กับความชอบของชาวเกาหลีในเรื่องความเป็นธรรมชาติ ความปรารถนาในการปกป้องและพรจากธรรมชาติและการแต่งกายสไตล์ชงจ็อง ฮันบกแบบดั้งเดิมมีสีสันสดใสตามสีพื้นฐานที่สอดคล้องกับห้าองค์ประกอบของทฤษฎีหยินและหยาง คือ โลหะ, ไฟ, ไม้, น้ำและโลก

สีหลักที่สวมใส่จึงเป็นสีขาวหมายถึงธาตุโลหะและทิศตะวันตกเป็นสีของความบริสุทธิ์และความสุภาพเรียบร้อย สันติภาพ ความสงบและความรักชาติ

สีดำสอดคล้องกับองค์ประกอบของน้ำและทิศเหนือ เกี่ยวข้องกับความชำนาญและความไม่สิ้นสุด หมวกของผู้ชายสมัยก่อนจะเป็นสีดำซึ่งแสดงถึงความเป็นทางการและความมีเกียรติ อย่างไรก็ตาม ชาวเกาหลีเชื่อว่าทุกสิ่งขึ้นอยู่กับความสมดุลของสิ่งตรงข้าม อย่างเช่น มีแสงก็ต้องมีความมืด

สีฟ้า หมายถึงไม้และทิศตะวันออกเป็นสีของการเกิดใหม่ความสว่างและความคมชัด อีกทั้งยังเป็นตัวแทนของหยินซึ่งเป็นพลังงานที่เยือกเย็นของผู้หญิง

สีแดงเกี่ยวข้องกับไฟและทิศใต้ เป็นสัญลักษณ์ของพลังงานหยางซึ่งหมายถึงพลังงานของผู้ชาย ดวงอาทิตย์และพลังชีวิต เป็นตัวแทนของของความโชคดีและความมั่งคั่งดังนั้นจึงมักถูกใช้สำหรับพิธีแต่งงาน

สีเหลืองเป็นตัวแทนของโลกและทิศตรงกลาง เป็นสีที่แสดงถึงศูนย์กลางของจักรวาลและเชื่อมโยงกับองค์ประกอบโลกซึ่งมักถูกสวมใส่โดยราชวงศ์ สียังเป็นสัญลักษณ์ของตำแหน่งทางสังคมและสถานภาพ การสมรส สถานะทางสังคมของบุคคลก็สามารถระบุด้วยเนื้อผ้าของชุดฮันบก

ในยุคราชวงศ์โครยอ (ค.ศ.918-1392) ได้รับอิทธิพลจากอาณาจักรรวมซิลลา ระบบการแต่งกายอย่างเป็นทางการในสมัยโครยอยังคงรับมาจากจีน กษัตริย์โครยอจะสวมมยอน-บก (ชุดพิธี) และมงกุฎหรือหมวก (면류관) ที่สวมทับ กน-รยง-โพ (เสื้อคลุมอย่างเป็นทางการสำหรับผู้ปกครองของกษัตริย์หรือเจ้าชายสวมมงกุฎ) กษัตริย์ก็สวมเสื้อคลุมพิธีกรรม (แจ-บก) เครื่องแต่งกายธรรมดาอื่น ๆ อย่างต่อเนื่องโดยไม่มีการเปลี่ยนแปลงมากนัก เมื่อมองโกเลียมีชัยชนะเหนือชาวฮั่น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในช่วงเวลานี้ คือชอโกริมีขนาดสั้นและแขนเสื้อแคบลง

ชุดผู้ชายในราชวงศ์

1. มยอน-บก (면복) เครื่องบนของเสื้อผ่าปกติจะเป็นสีดำและสีแดงเข้มเป็นสัญลักษณ์ของลำดับชั้นฟ้าและดิน ลายมังกรเป็นที่ใช้กันมยอน-บก ทั่วไปในการปักเสื้อคลุมสำหรับกษัตริย์ ใช้ในการสวมใส่ในพิธี โดยประดับด้วยสัญลักษณ์ทั้งเก้าที่ปักเป็นตัวแทนของผู้มีอำนาจสมบูรณ์และคุณธรรมของกษัตริย์ ตั้งแต่สมัยราชวงศ์โครยอถึงราชวงศ์โชซอน โดยทั่วไปแล้วคูจางบก (구장복) จะสวมใส่เมื่อกษัตริย์ทำพิธีบวงสรวงที่ศาลเจ้าบรรพบุรุษเพื่อเป็นเกียรติแก่กษัตริย์และราชินีในอดีต แต่เดิมผู้ปกครองของราชวงศ์โชซอนเคยสวมใส่คูจางบก จนกระทั่งจักรพรรดิโจจงประกาศว่าตนเองเป็นจักรพรรดิจึงเริ่มสวมชิบอิจางบก (십이장복) และเพิ่มสัญลักษณ์ 12 อันที่บ่งบอกสถานะที่ยิ่งใหญ่ของจักรพรรดิ สัญลักษณ์ 12 ชิ้นที่สวมใส่บนเสื้อคลุมของจักรพรรดิแต่ละชิ้นมีความสำคัญทางจักรวาลสอดคล้องกับหลักคำสอนของหยินและหยาง และองค์ประกอบห้าประการซึ่งเป็นปรัชญาจีนที่ได้รับอิทธิพลจากการทำความเข้าใจจักรวาล หลักคำสอนระบุว่าทุกสิ่งในจักรวาลเป็นผลผลิตของหยินและหยาง หยินเป็นตัวแทนของผู้หญิง เชิงลบ ความมืด ความนุ่มนวลและความชื้นในขณะที่หยางเป็นตัวแทนของผู้ชาย เชิงบวก ความสว่าง ความแข็งและแห้งกร้าน

ภาพที่ 5 : 12 สัญลักษณ์ของกษัตริย์

ที่มา : Baross Júlia. (2015). **Korea in Hungary**. Accessed March 12, 2020. Available from https://koreainhungary.blog.hu/2015/11/05/szinek_es_motivumok_szimbolikaja

นอกจากนี้ลวดพระองค์ของกษัตริย์ยังมีสัญลักษณ์ ปรากฏอยู่ดังนี้

1. ดวงอาทิตย์ที่ครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างในท้องฟ้าและเป็นสัญลักษณ์ของหยาง
2. ดวงจันทร์ที่เป็นสัญลักษณ์ของหยิน
3. ท้องฟ้าที่ประกอบด้วยดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์และดวงดาว
4. เขาเป็นสัญลักษณ์ของสันติภาพและความมั่นคง

5. มังกรเป็นสัญลักษณ์ของความสง่างามและพลังเหนือธรรมชาติ
6. ไก่ฟ้าเป็นตัวแทนของความงามที่สวยงาม
7. ถ้วยไวน์ศักดิ์สิทธิ์เป็นสัญลักษณ์ของความกตัญญูซึ่งเป็นหนึ่งในคุณธรรมที่สำคัญที่สุดตามความคิดของขงจื้อใหม่
8. สมุนไพรมีเชื่อว่าทำให้เป็นอมตะ
9. ไฟเป็นตัวแทนหนึ่งในห้าองค์ประกอบหลักของจักรวาล
10. ข้าวเป็นตัวแทนของการเก็บเกี่ยวและโภชนาการ
11. ขวานเป็นสัญลักษณ์ของความเด็ดขาดและความยุติธรรม
12. สัญลักษณ์ที่เชื่อว่าป้องกันวิญญาณชั่วร้าย

2. กน-รยง-โพ (곤룡포) ชุดสำหรับพระราชินี องค์รัชทายาทและโอรสของรัชทายาท ซึ่งจะแตกต่างกันที่สีและสัญลักษณ์มังกร ผ้าทำจากผ้าซาตินหรือผ้าไหม แขนมีลักษณะเหยียดยาวและกว้าง การมีตราสัญลักษณ์มังกรที่ด้านหลังและด้านหน้าของเสื้อ โดยเสื้อจะมีสีแดง/แดงเลือดหมู สีน้ำเงินและสีเหลือง สัญลักษณ์มังกรสำหรับพระราชินีจะมี 5 นิ้วเรียกว่า โอ-โจ-รยง-โบ (오조룡보) ส่วนองค์รัชทายาทมังกรจะมี 4 นิ้วเรียกว่า ซา-โจ-รยง-โบ (사조룡보) และโอรสของรัชทายาทมังกรจะมี 3 นิ้วเรียกว่า ซัม-โจ-รยง-โบ (삼조룡보) อีกทั้งยังมีหมวกที่เป็นสีดำและเข็มขัดที่ทำจากหยก

3. โจ-บก (조복) เป็นเครื่องแต่งกายอย่างเป็นทางการสำหรับพระมหากษัตริย์และข้าราชการโดดเด่นด้วยเสื้อคลุมสีแดงและผ้าโพกศีรษะชนิดต่าง ๆ ที่ขึ้นอยู่กับอันดับของผู้สวมใส่ โจ-บกประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลายอย่าง แต่เนื่องจากถูกสงวนไว้สำหรับโอกาสเล็ก ๆ เช่นพิธีการงานที่มีรายละเอียดน้อยลงเกี่ยวกับโจ-บก เช่นขนาดสัญลักษณ์ของคุณธรรมในชุด

4. กังซาโพ (강사포) เป็นเสื้อคลุมสีแดงซึ่งเป็นพิธีการสวมใส่โดยกษัตริย์และมกุฎราชกุมาร มีแขนที่กว้างและยาว คล้ายชุดโคโปและชุดมยอน-บกแต่ไม่มีการปักสัญลักษณ์

5. ยูง-บก (유복) ถึงต่อมาพัฒนามาเป็น กูกุนบก (구군복) เป็นชุดเมื่อกษัตริย์หรือเจ้าหน้าที่ต้องออกจากพระราชวังเพื่อเดินทางอย่างเป็นทางการ เช่น การไปเยี่ยมสุสาน การเดินทางในช่วงสงคราม การเดินทางไปยังต่างแดน ส่วนประกอบหลักของยูง-บก คือ ซอล-ลิก (찰릭) ผ้าสำหรับผูกเอวที่มีจิบเพื่อช่วยให้เคลื่อนไหวง่ายขึ้น สำหรับชุดกูกุนบกเป็นชุดของราชวงศ์โครยอ เสื้อข้างในสีเหลืองมีแขนเสื้อสีแดง เสื้อข้างนอกเป็นสีดำที่มีผ้าผูกเป็นสีฟ้า ซึ่งเครื่องแบบนี้ในปัจจุบันสามารถเห็นได้จากการแสดงผลดัดแปลงเวอร์ชันประติมากรรม

6. แจ-บก (제복) ชุดการไว้ทุกข์อย่างเป็นทางการเมื่อกษัตริย์จัดพิธีรำลึกถึงที่ศาลบรรพบุรุษของราชวงศ์เพื่อเป็นเกียรติแก่บรรพบุรุษและเทพผู้พิทักษ์แห่งราชวงศ์โชซอน เสื้อคลุมนั้นมาจากผ้าไหมสีดำและแถบคอสีขาวของเสื้อคลุมด้านในและแขนเสื้อขนาดใหญ่ อันบกส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับลัทธิขงจื้อและชนชั้นสูง แจ-บกนั้นได้มาจากเสื้อผ้าของจิน โบราณ ชุดศาลจินโบราณประกอบด้วยเสื้อคลุมกระโปรงและเครื่องประดับที่มีรายละเอียดมากมาย

เสื้อผ้าหญิงในราชวงศ์

1. ฮวา-รอด (화옷) ชุดเจ้าสาวสำหรับสุภาพสตรีชั้นสูง สวมใส่ในช่วงสมัยโครยอและสมัยโจซอน ซึ่งมีแต่สตรีผู้สูงศักดิ์และราชวงศ์เท่านั้นที่สวมเสื้อคลุมนี้ ต่อมาคนสามัญได้รับอนุญาตให้สวมใส่ชุดทำจากผ้าไหมสีแดงและประดับด้วยดอกไม้ปักและลวดลายสัญลักษณ์มงคลด้วยเส้นไหมที่มีสีส้ม สวมใส่ในพิธีแต่งงานและพิธีรำลึกถึงบรรพบุรุษของเจ้าบ่าว ชุด ฮวา-รอดมีภายนอกสีแดงและสีน้ำเงิน ภายในเพื่อเป็นสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์ของหยินและหยางระหว่างสามีและเจ้าสาว แขนงเสื้อมีแถบผ้าไหมสามเส้นที่มีสีแดงสีน้ำเงินและสีเหลืองพร้อมแถบสีขาว เสื้อคลุมมักตกแต่งด้วยสัญลักษณ์ที่มีความมงคลและความอุดมสมบูรณ์ให้กับคู่สมรสใหม่ ลวดลายพื้นฐานที่ต้องมีอยู่ในการเย็บคือลายดอกไม้ลายนกหรือสัตว์ที่เป็นคู่ซึ่งแสดงถึงการเป็นตัวแทนของคู่บ่าวสาว ชุดฮวา-รอดเป็นเสื้อคลุมยาวที่ปักอย่างประณีต มีแขนที่ยาวและกว้างเพื่อปกปิดมือของผู้สวมใส่

2. ชุดวอนซัม (원삼) เป็นชุดพิธีการขนาดยาว ถ้าใช้กับพระมเหสี พระชายารัชทายาท พระชายาองค์ชาย จะเป็นชุดพิธีการเล็ก เรียกว่า โจ-รเยบก (조례복) รองลงมาจากชุดฮวา-รอด แต่หากใช้กับเหล่าพระสนมฝ่ายใน และนางในต่างๆ จะเป็นชุดพิธีการใหญ่ เรียกว่า แด-รเย-บก (대례복) ซึ่งเป็นชุดพิธีการสูงสุดของสตรีเหล่านี้ ซึ่งไม่สามารถสวมชุดฮวา-รอดได้ ในสมัยโบราณชุดวอนซัมมีสีเขียวแตกต่างกันที่ลวดลายและความประณีต ในช่วงปลายราชวงศ์โจซอนสีของวอนซัมจะแตกต่างกันไปตามสถานะทางสังคมของผู้สวมใส่ แต่เมื่อสมเด็จพระจักรพรรดิโกจงสถาปนาจักรวรรดิเกาหลีแล้ว จึงมีการออกแบบชุดวอนซัมสีเหลืองขึ้นมาเพิ่ม

3. แด-รเย-บก (대례복) หรือชุดพิธีการสูงสุดของพระมเหสีในช่วงต้นโครยอ ซึ่งเป็นชุดสำหรับพิธีแต่งตั้งตำแหน่ง พิธีอภิเษกสมรส พิธีบวงสรวงบรรพชน หรือเมื่อต้องออกว่าราชการแทนพระองค์ในช่วงเช้า มีบันทึกไว้เพียงแค่ว่า เป็นชุดคลุมแขนเสื้อกว้างและยาวสีแดง ตัวชุดเป็นแบบเสื้อกับกระโปรงตัดเย็บติดกัน และสวมทับบนกระโปรงตัวยาว แม้ข้อมูลค่อนข้างน้อย แต่ก็พอทำให้สันนิษฐานได้ว่า น่าจะสืบทอดรูปแบบมาจากชุดพิธีการสูงสุดสำหรับพระราชินีและพระมเหสีในสมัยอาณาจักรซิลลา

4. โจ-รเยบก (조례복) หลังจากโครยอเป็นประเทศราชของมองโกลในสมัยราชวงศ์หยวนของจีนมายาวนานกว่า 90 ปี เครื่องแต่งกายของบุรุษและสตรีชาวโครยอ โดยเฉพาะในราชสำนักต่างก็ได้รับอิทธิพลจากมองโกลเป็นอย่างมาก ต่อมาพระเจ้าคังมินแห่งโครยอได้ทรงเริ่มทำการกวาดล้างขุนนางเกาหลีที่ได้รับการสนับสนุนจากราชวงศ์หยวน จึงมีการส่งเสริมให้ประชาชนแต่งกายด้วยชุดโครยอแบบดั้งเดิมเมื่อราชวงศ์หยวนล่มสลายและโครยอได้ขอมสวามิภักดิ์ต่อราชวงศ์หมิงราชวงศ์ใหม่ของจีน การแต่งกายแบบชาวมองโกลก็เริ่มหมดไป คงเหลือไว้เพียงกลิ่นอายซึ่งแสดงอยู่ในลักษณะการแต่งกายบางส่วนผสมผสานไปกับชุดในชีวิตประจำวันและชุดสุภาพดั้งเดิมของโครยอ

สำหรับช่วงปลายโครยอตั้งแต่สมัยพระเจ้าคังมิน ชุดซังบกหรือชุดทางการสำหรับพระมเหสี พระชายาพระสนม หรือเหล่าพระราชวงศ์หญิง ยังคงรูปแบบเดิมเช่นเดียวกับช่วงต้นโครยอ แต่มีปรากฏชุดโจ-รเยบก

หรือชุดกึ่งพิธีการเพิ่มเติมเข้ามา สำหรับสวมใส่เมื่อต้อนรับแขกพิเศษ หรือเข้าร่วมพิธีการที่สำคัญในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะพิธีทางพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่รุ่งเรืองเป็นอย่างมากช่วงปลายโครยอ

5. ชุดจอกอีย (적의) ชุดพิธีการสำหรับพระมเหสี ผู้ทรงบรรดาศักดิ์สูงสุดในราชสำนักฝ่ายใน เสื้อคลุมพิธีการที่ทำจากผ้าไหม ตัวชุดมีขนาดยาว พื้นสีน้ำเงิน ขลิบขอบสีแดง ปักลวดลายหงส์ทั่วทั้งชุด ใช้ในพระราชพิธีราชาภิเษกและพระราชพิธีอภิเษกสมรส คู่กันกับชุดมยอนบกของพระราชินี แต่หากตัวชุดเป็นสีแดงจะเรียกว่าชุดช็องอีย (치적의) ใช้ในพระราชพิธีสำคัญเช่นกัน

6. ชุดจั้งซัม (장삼) เป็นชุดปกติของสตรีสูงศักดิ์ตอนต้นราชวงศ์ ตัวชุดยาว คอเสื้อเป็นปกแบบชายทับขวา มีหลากหลายสีหลากหลายลวดลาย คงเอกลักษณ์ของชุดสมัยราชวงศ์โครยอ

7. ชุดตันซัม (단삼) เป็นชุดปกติของสตรีฝ่ายในระดับสูงตอนต้นราชวงศ์ ตั้งแต่ชั้นพระมเหสีลงมา พระสนมและองค์หญิง คอเสื้อทรงกลม ตัวชุดยาว มีหลายสีและหลายลาย

8. ชุดทังอึ (당의) เป็นชุดปกติของสตรีฝ่ายในตั้งแต่ราว ๆ หลังรัชสมัยพระเจ้าเซจงเป็นต้นมา ตัวชุดคล้ายกันกับชุดจั้งซัม ต่างกันที่ความยาวชุด ใช้สำหรับสตรีฝ่ายในตั้งแต่ชั้นพระมเหสี ลงไปถึงพระสนม องค์หญิง นางในระดับสูง รวมถึงสตรีผู้มีบรรดาศักดิ์ต่าง ๆ ที่เข้ามาในพระราชวัง นางในระดับสูงสวมชุด ทังอึสีพื้นไม่มีลวดลาย กำหนดสีต่างกันตามตำแหน่ง สตรีผู้มีบรรดาศักดิ์ไม่กำหนดสี แต่ลวดลายความประณีตแล้วแต่ยศศักดิ์ ลวดลายหงส์จำกัดเฉพาะพระมเหสี พระพันปีและพระอัยยิกา

9. ชังบก (상복) ในช่วงเวลาปกตินั้นไม่ว่าจะเป็นพระมเหสี พระชายา พระสนม หรือเหล่าพระราชวงศ์หญิง ต่างก็สวมใส่ชอ โกรรีและชีมาในชีวิตประจำวัน ไม่ต่างจากสตรีโครยอทั่วไป ชุดชังบกหรือชุดทางการก็เช่นเดียวกัน จากบันทึกโครยอมีบันทึกเกี่ยวกับชุดชังบก หรือชุดทางการของพระมเหสีและสตรีชั้นสูงในวังหลวงสำหรับใส่เพื่อดูแลงาน ต้อนรับแขก พบปะผู้ใหญ่ หรือเข้าร่วมงานเลี้ยงที่ไม่เป็นทางการมากเอาไว้ว่า เป็นเสื้อคลุมตัวยาว หรือก็คือโพ (포) ซึ่งเป็นชุดสุภาพโดยทั่วไปนั่นเอง โดยสำหรับสตรีชั้นสูงในราชสำนักช่วงต้นโครยอจะใส่แดชูโพ (대수포) ซึ่งมีลักษณะเด่นตรงแขนเสื้อที่ทั้งกว้างและยาว ปักลวดลายสวยงาม และคาดเอวทับด้วยแถบผ้าไหมสีต่าง ๆ แต่ลักษณะคอเสื้อเวลาสวมใส่จะเป็นแบบทับไขว้กัน หรือปล่อยตรงลงมาขนานกัน หรือมีรายละเอียดอื่น ๆ เป็นอย่างไรนั้นไม่ได้มีบันทึกเอาไว้ แดชูโพไม่ได้เป็นชุดเฉพาะสำหรับสตรีชั้นสูงในราชสำนักเท่านั้น ภรรยาขุนนาง รวมถึงนางกำนัลระดับสูงก็สามารถสวมใส่ได้เมื่อมีงานพิธีการสำคัญ

ชุดสำหรับขุนนาง

1. เสื้อคลุมที่ใส่ในชีวิตประจำวันสวมใส่โดยนักวิชาการขงจื้อใหม่เรียกว่า โดโพ (도포) ซึ่งโดยทั่วไปจะเป็นสีขาว สวมใส่เพื่อการใช้งานทั่วไปและสีฟ้าอ่อนสำหรับโอกาสเทศกาลต่างๆ โดโพนั้นมีแขนที่กว้าง และมีที่ผูกด้วยสายผ้าไหมสีแดงที่ยาวและถักด้วยฟูกบนหน้าอกสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับสูง โดโพนั้นทำจากผ้าไหมหรือผ้าฝ้ายสำหรับฤดูหนาวและฝ้ายสำหรับฤดูร้อน เจ้าหน้าที่ทุกคนสวมกางเกง ถุงเท้า ฝ้ายสีขาวและรองเท้านั่งสีดำ

2. ซิมีย (שמיע) เป็นเครื่องแต่งกายประจำวันของนักวิชาการ การให้ความสำคัญกับการศึกษาในลัทธิขงจื๊อใหม่เป็นหนึ่งในคุณธรรมที่สำคัญที่สุดและเป็นที่เคารพอย่างสูงของสังคม โชซอนระดับสูง นักวิชาการอาวุโสที่มีชื่อเสียงที่สุดสวมเสื้อคลุมสีขาวที่มีแถบสีดำกว้าง นักวิชาการทำการสอบราชการเพื่อเข้ารับราชการสวมเสื้อคลุมสีฟ้าอ่อน โดดเด่นด้วยแถบสีดำกว้าง เสื้อคลุมด้านนอกสวมใส่โดยนักวิชาการเรียกว่า ซิมีย เสื้อคลุมสีขาวที่มีแขนกว้าง นักวิชาการสวมซิมียที่ทำจากผ้าไหมสำหรับฤดูหนาว ผ้าฝ้ายสำหรับฤดูใบไม้ผลิและฤดูใบไม้ร่วงและผ้าปาละเอียดสำหรับฤดูร้อน เสื้อคลุมเอวสูงถูกตกแต่งด้วยขอบสีดำกว้างบนข้อมือแขนเสื้อและการเปิดคอและตามแนวชายเสื้อ โทนสีทั้งหมดคล้ายกับนกระเรียนซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนช้อยความสูงส่งและความบริสุทธิ์

3. ซอนบก (전복) ชุดจำลองสำหรับทุกวันเสื้อผ้าสองชั้นที่สวมใส่สบาย ๆ สำหรับกิจกรรมที่ไม่เป็นทางการหรือพักผ่อน สวมอยู่ภายใต้เสื้อแขนงูดด้านนอกที่เรียกว่า ซอนบก สำหรับซอนบกที่ไม่มีลวดลายได้รับอิทธิพลจากเสื้อคลุมจีนที่ไม่มีแขนเสื้อและใช้เป็นเครื่องแบบทหารสำหรับเจ้าหน้าที่จนถึงสิ้นยุคโชซอนเมื่อกษัตริย์โกจงได้ประกาศ “การปฏิรูปการปกครองของเครื่องแต่งกาย” ในปี 1883 หลังจากปี 1888 ซอนบกกลายเป็นเครื่องแต่งกายประจำวันสำหรับเจ้าหน้าที่พลเรือนและทหาร

4. โจ-บก (조복) ชุดศาลทางการของขุนนางชั้นบนเรียกว่า โจ-บก ข้าราชการพลเรือนและทหารระดับสูงสวมใส่เมื่อพบกษัตริย์และเข้าร่วมพิธีสำคัญ ชุดชั้นงานที่ประณีตของ โจ-บกประกอบด้วยผ้าไหมสีแดงและดิบนเสื้อคลุมด้านในสีน้ำเงินและผ้ากันเปื้อนผ้าไหมสีแดงที่คล้ายกันทั้งด้านหน้าและด้านหลัง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยม ถูกปักบนผ้ากันเปื้อนด้านหลัง เจ้าหน้าที่ยังสวมหมวกสีดำที่มีทองและลายทอง จำนวนแถบทองทำเครื่องหมายอย่างเป็นทางการอันดับของผู้สวมใส่

ฮันบกสำหรับสามัญชน

สำหรับคนทั่วไปนั้นขอโกริจะความเรียบง่ายในการออกแบบและมีแขนที่แคบกว่าเสื้อคลุมพระราชพิธีที่สวมใส่โดยขุนนางชั้นสูง ต่อมาทงูมากีหรือเสื้อชั้นนอกแบบยาวสวมทับขอโกริ เริ่มที่จะถูกสวมใส่โดยทุกคนโดยไม่คำนึงถึงระดับอายุหรือเพศในค.ศ. 1884 เมื่อจักรพรรดิโกจงกำหนดกฎระเบียบที่ห้ามเครื่องแต่งกายที่มีราคาแพงและมีความพิเศษ เสื้อนอก ยังคงสวมใส่โดยมีสีและวัสดุต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งของชุดฮันบกที่เหมาะสมสำหรับผู้ชายและผู้หญิง ผ้าที่นำมาใช้ตัดชุดฮันบคมียู่มากมายหลายชนิดไม่ว่าจะเป็นผ้าไหม ผ้าแพรว โดยขึ้นอยู่กับผู้สวมใส่เป็นหลักว่าต้องการสวมใส่อะไร ผู้สวมใส่จะเลือกใส่ชุดที่ตัดจากผ้าชนิดใดนั้นขึ้นอยู่กับสภาพภูมิอากาศ ฮันบกที่ใช้สำหรับแต่งกายในฤดูหนาวมักใช้ผ้าที่ทอจากฝ้าย และกางเกงขายาวมีสายรัดที่ข้อเท้าซึ่งช่วยในการเก็บความร้อนของร่างกาย ในขณะที่ช่วงฤดูร้อนจะใช้ผ้าปานลงเบี่ยงแห้งหรือผ้าปานรามิซึ่งช่วยในการซึมซับและการแผ่กระจายของความร้อนในร่างกาย โดยทั่วไปในอดีตชาวเกาหลีชอบสวมใส่เสื้อผ้าสีขาวแบบเรียบง่ายมากกว่าเสื้อผ้าหลากสีสันหลายลวดลาย และด้วยความเคารพในสีขาวของชาวเกาหลีจึงทำให้เป็นที่รู้จัก ในหมู่เพื่อนบ้านว่าเป็น “ชาวเสื้อขาว” หรือผู้รักในความสงบ แต่วัฒนธรรมการแต่งกายของเกาหลีไม่ได้มีแต่สีขาวเท่านั้น ชาวเกาหลียังสวมใส่เสื้อผ้าหลากสีสัน

ด้วยฝีมือการตัดเย็บอันประณีต ซึ่งแตกต่างกันไปตามแต่ละยุคสมัยและฐานะของผู้สวมใส่ (หน่วยงานบริการข้อมูลและวัฒนธรรมเกาหลี : 2016, ออนไลน์) สามัญชนถูกจำกัดให้สวมใส่ผ้าฝ้ายสีขาวในชีวิตประจำวัน นี่คือที่มาของ “พื้นบ้านชุดขาว” โทนสีอ่อน เช่น สีชมพูอ่อน สีเทา หรือสีเขียวได้รับอนุญาตให้สวมใส่ในโอกาสพิเศษ

สีฟ้าที่ถูกเลือกมาใช้ตัดชุดฮันบกส่วนใหญ่จะเป็นสีขาว ซึ่งสื่อถึงความสะอาด ความบริสุทธิ์ แต่หากต้องการได้ชุดที่หรูหราขึ้นมาอีกนิดสำหรับสวมใส่ไปงานสำคัญก็จะใช้ผ้าสีแดง สีเหลือง สีน้ำเงิน และสีดำมาประกอบ การแต่งกายด้วยชุดฮันบกไม่ได้มีการกำหนดว่าจะต้องเป็นสีใด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพอใจของผู้สวมใส่เป็นหลัก ชุดฮันบกของหญิงสาวนั้นจะถูกออกแบบมาให้เป็นกระโปรงพองยาว และมีเสื้อตัวสั้น ทั้งนี้ก็เพื่อพรางรูปร่าง และปกปิดส่วนเว้าส่วนโค้งของผู้สวมใส่ไม่ให้เป็นที่ดึงดูดสายตาของเพศตรงข้าม (จิราพัชรา จุลถาวร : 2556, ออนไลน์) ฮันบกถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ดีเลิศของสุนทรียภาพของเกาหลี เป็นชุดที่มีความสวยงาม เรียบง่าย แต่มีความสง่างามในรูปแบบที่อ่อนนุ่มถ่อมตน ใช้สีหลักเพื่อสร้างสีสันและความสดใส ฮันบกมีสีเชื่อมด้วยสีธรรมชาติ ฮันบกนั้นเน้นไปที่ความสวยงามของลายเส้นเงา การทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการด้านความงามที่อยู่ภายใต้บรรทัดฐานของเสื้อผ้าเกาหลี นำไปสู่การเข้าใจค่านิยมหลักในแนวคิดความงามของเกาหลีที่สามารถเห็นได้จากรูปภาพของผู้หญิงที่สวมใส่ชุดฮันบก สามัญชนต้องเลือกสีที่เป็นกลางและสีเอิร์ธโทน สำหรับผู้หญิงความหลากหลายของการผสมสีเป็นลักษณะตำแหน่งของพวกเธอ ตัวอย่างเช่นชุดชอโกริสีเหลืองและกระโปรงสีแดงถูกสวมใส่โดยหญิงสาวที่แต่งงานแล้ว ชอโกริสีเขียวและกระโปรงสีแดงสำหรับเจ้าสาวแต่งงานใหม่ ชอโกริสีม่วงและกระโปรงสีน้ำเงินเข้มสำหรับผู้หญิงอายุประมาณ 30 ปี ชอโกริสีแดงและกระโปรงสีเทาเข้มสำหรับผู้หญิงอายุ 40 ปี ชอโกริสีส้มและกระโปรงสีน้ำตาลสำหรับผู้หญิงที่มีอายุมากกว่า 50 ปี โดยทั่วไปสีที่สดใสกว่าจะถูกสวมใส่โดยผู้หญิงอายุน้อยกว่า โดยเฉพาะเด็กอายุเจ็ดหรือแปดขวบ

บรรพบุรุษของชาวเกาหลีเริ่มทำเสื้อผ้าโดยใช้วัสดุธรรมชาติ เริ่มต้นในยุคสามก๊กและได้รับอิทธิพลอย่างมากจากประเทศจีนระบบพื้นฐานของการแต่งกายแบบดั้งเดิมสำหรับผู้ชายคือชอโกริและกางเกง นอกจากนี้ยังมีเสื้อคลุมยาวและหมวกกวานโม (관모) การแต่งกายแบบดั้งเดิมสำหรับผู้หญิงคือกระโปรงพร้อมกับชอโกริของผู้หญิง ซึ่งอาจจะมีส่วนอื่น ๆ ที่รวมถึง เข็มขัด รองเท้าและทูรัมากิ (เสื้อนอกยาว) เสื้อคลุมยาวที่สวมใส่เป็นทางการหรือเพื่อป้องกันความหนาวเย็น การผสมผสานชอโกริของแขนเสื้อและกางเกงยาวทำให้ผู้สวมใส่มีความยืดหยุ่นเมื่อมีการจี๊มและการล่าสัตว์ คุณสมบัติที่โดดเด่นของสไตล์การแต่งกายของยุคสามก๊กคือทั้งชายและหญิงสวมเสื้อชอโกริมีความยาวกว่าเอว ปกคอสูงและแขนเสื้อแคบและมีลักษณะยาว ตรงปกคอเสื้อ แขนเสื้อและขอบของชอโกริหรือทูรัมากิแต่ละเส้นมีสีต่างกัน มีการสวมเข็มขัดเอวและกางเกงยาวผูกที่ปลายข้อเท้า สำหรับกระโปรงจะมีลักษณะเป็นจีบซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของเครื่องแต่งกายของยุคสามก๊ก

ชอโกริเป็นเสื้อผ้าขั้นพื้นฐานที่สวมใส่ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ครอบคลุมแขนและส่วนบนของร่างกาย กางเกงเกาหลีแบบดั้งเดิมที่เป็นส่วนหนึ่งของฮันบก กางเกงเป็นทรงหลวมและมีที่ผูกรอบเอว

ในอดีตผู้ชายสวมกางเกงเป็นเสื้อผ้าชั้นนอก แต่สำหรับผู้หญิงมันจะค่อยๆกลายเป็นส่วนหนึ่งของเสื้อผ้าชั้นใน จนทุกวันนี้ผู้หญิงสวมเสื้อผ้ากับกระโปรงเป็นเสื้อผ้าชั้นนอก และโพ (포) เป็นเสื้อคลุมด้านนอกและเป็นที่สวมใส่มาตั้งแต่ยุคโครยอจนถึงยุคโชซอน ทูรูมาก็เป็นรูปแบบของโพและเป็นชั้นนอกสุดของเสื้อผ้าที่สวมทับชอโกรีและกางเกง ดันกำเนิดของทูรูมาก็มีร่องรอยย้อนหลังไปถึงยุคโครยอและรูปลักษณะของทูรูมาก็ได้รับอิทธิพลจากชาวมองโกเลียในช่วงยุคโครยอซึ่งทำให้เข็มขัดที่เอวเปลี่ยนเป็นริบบิ้นไว้ผูก ความยาวและความกว้างสั้นแบบดั้งเดิมของโพมีความยาวและแคบลงตามสไตล์ของเสื้อคลุมมองโกเลียสำหรับโจกิ (조끼) เป็นเสื้อกั๊กชนิดหนึ่งขณะที่มาโกจา (마고자) เป็นเสื้อนอก แม้ว่าโจกิและมาโกจาเป็นเสื้อแขนยาว มีลักษณะคล้ายกับชอโกรีแต่ต่างกันตรงที่ส่วนปกคอเสื้อนั้นจะไม่ซ้อนทับกัน และจะสวมใส่ทับชอโกรี มีการนำไหมมาทำเป็นกระดุมกลัดติดกันส่วนใหญ่จะทำแค่สองชิ้นติดส่วนบริเวณหน้าอก แล้วปล่อยชายเสื้อเอาไว้ แม้แต่เดิมจะถูกสวมใส่ได้เฉพาะผู้ชาย แต่ต่อมากลายเป็นเสื้อผ้าที่สวมใส่โดยทั้งชายและหญิง มาโกจาเป็นเสื้อผ้าสไตล์แมนจู แต่เพิ่งได้รับการรู้จักในเกาหลีหลังจากที่พ่อของกษัตริย์โจจง กลับมาจากการเนรเทศทางการเมืองของเขาในแมนจูเรียในปี 1887 ประดิษฐ์ขึ้นในตอนท้ายของราชวงศ์โชซอนซึ่งวัฒนธรรมตะวันตกเริ่มส่งผลกระทบต่อเกาหลี แต่ก็ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของเสื้อผ้าแบบดั้งเดิม ทูรูมาก็สำหรับผู้ชายในชนชั้นสามัญหรือไพร่จะสวมใส่เป็นเสื้อคลุมเมื่อออกนอกบ้าน ต่อมาในสมัยจักรวรรดิเกาหลี กษัตริย์โจจงรับสั่งให้สวมใส่ได้ทุกเพศ ทุกชนชั้น และห้ามสวมใส่เสื้อคลุมอื่น ๆ ยกเว้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมขงจื้อที่ต้องสวมใส่เสื้อคลุมเฉพาะในการประกอบพิธี

ถุงเท้าไว้สวมใส่อยู่กับชุดฮันบก ทำจากผ้าฝ้าย ใสเพื่อให้เท้าอบอุ่นและปกป้องความเย็นจากความชื้นและสิ่งสกปรก ซึ่งค.ศ.1527 ถุงเท้ามีวัสดุและสีที่แตกต่างกันไปตามสถานะและโอกาสของผู้สวมใส่ ยกตัวอย่างเช่นคนสามัญจะใส่ผ้าฝ้าย ในขณะที่ราชวงศ์สามารถซื้อผ้าไหม ประเภทของถุงเท้าเกาหลีแบบดั้งเดิมสามารถแบ่งได้ตามวัตถุประสงค์รูปร่างสีและเทคนิคการตัดเย็บ แม้ว่ารูปร่างถุงเท้า จะไม่สะท้อนเพศ แต่ถุงเท้าสำหรับผู้ชายจะมีตะเข็บที่ตรงกว่าผู้หญิง ในยุคโชซอนถุงเท้าที่ทำจากผ้าสีขาวเป็นสีที่นิยมสวมใส่มากที่สุด

ฮันบกสำหรับการไว้ทุกข์ เรียกว่า กุลกอนแจบก (굴건제복) ภายใต้แนวคิดขงจื้อที่เข้มงวดของการไว้ทุกข์และความกตัญญูที่คาดหวังว่าลูกของพ่อแม่ผู้เสียชีวิตจะต้องสวมใส่เสื้อผ้าที่อ่อนนุ่มถ่อมตนที่ทำจากปานหยาบ สิ่งนี้รวมถึงเสื้อคลุมแขนกว้างที่มีกระโปรงที่ออกแบบมาเป็นพิเศษด้วยผ้าสามชั้นที่ด้านหน้า สายปานถักถูกผูกรอบหน้าอก ผ้าโพกศีรษะที่สูงเป็นรูปสี่เหลี่ยมรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสและผ้าโพกหัวเหมือนกับแถบคาดศีรษะเป็นผ้าปาน ปานหยาบรอบหัวและผ้าคาดเอวปานแคบ ๆ ดังนั้นการสวมใส่ปานจึงสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการไว้ทุกข์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชุดฮันบก

1. อิทธิพลจากภายนอก

ในสมัยโครยออิทธิพลจากมองโกเลียที่ทำให้ฮันบกเปลี่ยนแปลงได้อย่างชัดเจน หลังจากราชวงศ์โครยอ (ค.ศ.918-1392) ได้ลงนามในสนธิสัญญาสันติภาพกับจักรวรรดิมองโกลในศตวรรษที่ 13 ทำให้เจ้าหญิงของมองโกเลียหรือที่รู้จักกันในชื่อสมเด็จพระราชินีในคุกต้องมาแต่งงานกับพระเจ้าคังมินแห่งโครยอ ส่งผลให้มีการรับเอาศิลปะ วัฒนธรรม รวมถึงรูปแบบของเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย อย่างเช่นเสื้อชอโกริของสตรีก็มีการออกแบบให้มีสัดส่วนที่ต่างไปจากเดิม จุดสำคัญคือการปรับตัวเสื้อให้มีความยาวที่สั้นลงและแขนเสื้อที่ปรับให้แคบและเพิ่มให้มีความโค้งเล็กน้อยและที่สำคัญก็คือมี โอชโกริม (옷고름) เพิ่มเข้ามาเพื่อใช้ผูกเสื้อให้ติดกันเป็น โบว์บริเวณหน้าอก แทนการใช้แถบขึ้นผ้าหรือเส้นไหมที่คาดทับเสื้อชอโกริที่เอวเหมือนเมื่อก่อน

สมัยโชซอนช่วงปลายศตวรรษที่ 19 เมื่อกระแสแห่งความทันสมัยมาถึงชายฝั่งของคาบสมุทรเกาหลี ขบวนการก้าวหน้าในค.ศ.1883 มุ่งมั่นที่จะทำให้รัฐบาลทันสมัยและส่งเสริมความก้าวหน้าทั่วสังคมรวมถึงการศึกษาและวัฒนธรรม ในค.ศ 1895 จักรวรรดิญี่ปุ่นที่ปกครองเกาหลีได้ได้บังคับให้กษัตริย์โจจงออกคำสั่งให้เพศชายตัดผมสั้นและอนุญาตให้สวมใส่เสื้อผ้าสไตล์ตะวันตก ซึ่งก่อนหน้านี้ผู้ชายเกาหลีมีการไว้ผมยาวและมีมัดไว้ ตลอดสมัยราชวงศ์โชซอนมีความเชื่อแบบลัทธิขงจื้อใหม่ การตัดผมใดส่วนหนึ่งของร่างกาย รวมถึงเส้นผมถือเป็นการกระทบกระเทือนต่อความกตัญญู เนื่องจากเนื้อหนังทั้งหมดถูกมองว่าเป็นพรจากพ่อแม่ และประเด็นการบุกรุกคาบสมุทรทำให้เกิดความรู้สึกต่อต้านญี่ปุ่นในเกาหลีอย่างมาก กษัตริย์ทรงตัดผมสั้นด้วยความ โศกเศร้าและความเจ็บปวด ผู้นำหัวสมัยใหม่บางคนมองว่าคำสั่งดังกล่าวเป็นขั้นตอนแรกที่ค่อยเป็นค่อยไปของความทันสมัย นอกจากนี้ทหารเกาหลีก็เริ่มนำเครื่องแบบทหารตะวันตกมาใช้ ในขณะที่เจ้าหน้าที่พลเรือนสวมหมวกขนม้า เสื้อคลุมเรียบง่าย หางเปียและรองเท้าบูทยาวกลางน่อง ส่วนปัญญาชนชาวเกาหลี เช่น ดร. ซอ แจพิล (Dr. Suh Jae-pil) ผู้ซึ่งศึกษาในอเมริกาและก่อตั้งหนังสือพิมพ์อิสระภาพเมื่อกลับมาถึงเกาหลีในค.ศ 1896 เขาสนับสนุนความทันสมัยของเครื่องแต่งกายและโครงสร้างพื้นฐานทางสังคม เขาจึงสนับสนุนคำสั่งที่ให้ตัดผมสั้น การสนับสนุนดังกล่าวและกระแสความนิยมของชาวตะวันตกที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการแต่งกายในราชวงศ์โชซอน หลังจากที่กษัตริย์โจจงตั้งให้ผู้ชายเกาหลีตัดผมสั้น ดังนั้นหมวกเกีต(หมวกดั้งเดิมของเกาหลี) จึงค่อยๆหายไป

แนวคิดสมัยใหม่และการไหลเข้าของวัฒนธรรมต่างประเทศ แฟชั่นตะวันตกมาเป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัยและเป็นตะวันตกและความทันสมัย ในช่วงการปฏิรูปกบองหรือ Gabo Reform (ค.ศ.1894) ชุดดั้งเดิมได้ผสมผสานกับวัฒนธรรมเสื้อผ้าตะวันตก ทำให้เกิดการผสมผสานทางวัฒนธรรม สำหรับการปกครองอาณานิคมของญี่ปุ่นและการยึดครองทางวัฒนธรรม ทำให้ชาวเกาหลีใช้เสื้อผ้ารูปแบบตะวันตก ในขณะที่แฟชั่นตะวันตกได้กลายเป็นบรรทัดฐานสำหรับชีวิตประจำวัน

ในปัจจุบันคนเกาหลีดูเหมือนจะชอบเสื้อผ้าที่ได้รับแรงบันดาลใจจากสไตล์ตะวันตกสมัยใหม่กับเสื้อผ้าแบบดั้งเดิมแม้ว่าบางคนยังคงที่จะสวมใส่ชุดแบบดั้งเดิม ในวันหยุดตามประเพณี หรือโอกาสพิเศษความรักในประเพณีและความปรารถนาสิ่งใหม่นำไปสู่การสร้างควมมีเสน่ห์ของ “ฮันบกสมัยใหม่”

2. ปัจจัยภายใน

จากการปรับเปลี่ยนชุดฮันบกให้ทันสมัยของนักออกแบบชาวเกาหลีเอง นักออกแบบชุดฮันบกที่มีชื่อเสียง เช่น ลียองฮี (Lee Young Hee) เป็นนักออกแบบฮันบกที่ทรงอิทธิพลที่สุด เปิดตัวในฐานะนักออกแบบแฟชั่นในปี 1976 ด้วยการอุทิศชีวิตตนเองให้กับฮันบก เธอเป็นทั้งนักออกแบบและช่างฝีมือ ลียองฮีได้เริ่มต้นอาชีพการออกแบบของเธอในปี 1976 ด้วยการเปิดตัวเสื้อผ้าเกาหลีของเธอเอง เธอมุ่งมั่นที่จะปรับเปลี่ยนเสื้อผ้าดั้งเดิมของเกาหลีให้ทันสมัยและเป็นสากล หลังจากเข้าร่วมงานใน Prêt-à-Porter Collection ที่ปารีสในปี 1993 เธอได้เปิดร้านเล็ก ๆ ต่อมา ในปี 1996 คอลเลกชันของเธอยังคงได้รับความสนใจตั้งแต่เริ่มจัดนิทรรศการ Hanbok: Clothes of the Wind ที่พิพิธภัณฑ์ออร์องเจอร์รี (Musée de l'Orangerie) ในเมืองปารีส หลังจากนั้นเธอก็ได้แสดงแฟชั่น “Wind of History” ที่ Carnegie Hall ในนครนิวยอร์กในเดือนมิถุนายน 2000 และได้รับเชิญไปยังกรุงเปียงยางสำหรับแสดงงานสินค้าเสื้อผ้าพื้นเมืองของลียองฮีในปี 2001 จากนั้นในปี 2004 เธอได้เปิดพิพิธภัณฑ์เกาหลีลียองฮี (Lee Young Hee Korea Museum) ขึ้น ในถนนแมนฮัตตัน โดยบริจาคฮันบกเครื่องประดับและของเก่ากว่า 1,000 รายการจาก คอลเลกชัน 25 ปีของเธอ เพื่อหวังว่าจะได้เป็นสถานที่สำหรับวัฒนธรรมเกาหลีและแบ่งปันความงามของฮันบกให้กับโลก เสื้อคลุมแบบดั้งเดิมของเกาหลี (두루마기) จากการออกแบบของเธอถูกสวมใส่ให้กับผู้นำโลกจาก 21 ประเทศในการประชุมสุดยอด APEC ปี 2005 ที่ปูซานซึ่งได้รับการชื่นชมอย่างมาก ในเดือนพฤษภาคม 2007 มีการเพิ่มเสื้อผ้า 12 ชิ้นที่เธอออกแบบไว้ในคอลเล็กชันถาวรที่สมิธโซเนียน (Smithsonian) ในวอชิงตัน ดีซี คาโรลินา เอร์เรรา (Carolina Herrera) หนึ่งในนักออกแบบชั้นนำชาวอเมริกัน ได้เข้าชมพิพิธภัณฑ์เกาหลีลียองฮีจึงทำให้เธอได้รู้จักกับความงามสไตล์เกาหลี เธอจึงตัดสินใจที่จะนำเสนอชุดฮันบก ชุดที่เธอได้รับแรงบันดาลใจจากสิ่งที่เธอเห็น ต่อมาเธอได้แสดงความหลากหลายของเธอในด้านสุนทรียศาสตร์เกี่ยวกับฮันบกในคอลเลกชัน S/S ที่งาน New York Fashion Week โดยได้ผสมผสานชุดฮันบกและใช้สีประจำวันออกให้เข้ากับชุดตะวันตกที่ทันสมัย อีกทั้งยังนำเสนอหมวกเกี๊ยะ (หมวกดั้งเดิมของเกาหลี) มาผสมผสานกับรอยพับและลวดลายของชุดฮันบก นำความคิดแปลกใหม่มาใช้กับเสื้อผ้าสไตล์ตะวันตกและยังได้เปลี่ยนกระโปรงชั้นในแบบตะวันตกให้เป็นกระโปรงสไตล์เกาหลี นี่เป็นครั้งแรกที่มีการนำเสนอความงามของชุดเกาหลีโดยนักออกแบบต่างประเทศที่มีความเชี่ยวชาญด้าน โครงสร้างของชุดฮันบก คอลเล็กชันของคาโรลินา เอร์เรรา แสดงให้เห็นว่าความหลงใหลในแฟชั่นเกาหลีไม่ได้สูญหายไป ความสวยงามของชุดเอเชียเป็นแรงบันดาลใจให้กับนักออกแบบตะวันตกได้ด้วยเช่นกัน

ในปัจจุบันเริ่มมีดีไซน์เนอร์รุ่นใหม่ของเกาหลี ที่เห็นถึงความสำคัญในการออกแบบฮันบกเพื่อคนรุ่นใหม่มากยิ่งขึ้น และหนึ่งในนั้นก็คือฮวาง อีซึล (Hwang Yi-seul) ดีไซน์เนอร์สาวเจ้าของแบรนด์ “LEESLE” ผู้หลงใหลชุดฮันบกเริ่มเรียนรู้และคลุกคลีและใส่ชุดฮันบกมาตั้งแต่เด็ก ๆ แต่ด้วยราคาที่ค่อนข้างแพง จึงทำให้เธอเริ่มต้นศึกษาเกี่ยวกับการตัดเย็บชุดฮันบกแบบดั้งเดิมด้วยตัวเอง ตั้งแต่อายุได้เพียง 14 ปี โดยได้แรงบันดาลใจมาจากการดูเรื่อง “Goong” ประกอบกับพ่อแม่ของเธอก็เป็นช่างตัดเย็บผ้ามาอยู่แล้ว จึงทำให้เธอซึมซับความชอบด้านการออกแบบและตัดเย็บไปโดยปริยาย (Sanook, 2017: ออนไลน์) เธอมีความ

ตั้งใจที่จะให้ชุดฮันบกมีความเข้ากับยุคสมัยมากขึ้น โดยรูปแบบของชุดนั้นก็สามารสวมใส่ได้ง่าย โลงสบาย สามารถสวมใส่ในชีวิตประจำวันได้ จนออกมาเป็นคอลเลกชัน “โมเดิร์นฮันบก” โดยแนวคิด โมเดิร์นฮันบกของสาวอีซึล มาจากการที่เธออยากจะเผยแพร่ความชอบในแต่งชุดฮันบกของเธอให้กับคนรุ่นใหม่ ในช่วงอายุ 20-30 ปี ให้หันมานิยมฮันบกกันมากยิ่งขึ้น สาวอีซึลพยายามหาวิธีที่จะนำฮันบกมาใส่ร่วมกับเครื่องแต่งกายสมัยใหม่ในแฟชั่นปัจจุบัน เธอได้พลิกโฉมชุดฮันบกที่คนหนุ่มสาวเมินใส่ เพราะดูเอื่อมไม่ถึงและหาโอกาสใส่ยาก ให้กลายเป็นชุดสมัยใหม่ ออกแบบและตัดเย็บประยุกต์ให้เข้ากับไลฟ์สไตล์ของคนรุ่นใหม่ ทันสมัย สวมใส่สบาย จนกลายเป็นที่นิยม ในการดีไซน์ชุดฮันบกของเธอในรูปแบบโมเดิร์นฮันบก มีการจับเอาลักษณะสำคัญๆ อย่างปกเสื้อและวิธีการมัดชุดมาเป็นแก่น ในการออกแบบ รวมถึงการปรับเปลี่ยนและประยุกต์รูปแบบที่ซับซ้อนให้เรียบง่ายขึ้น เช่นการลดความยาวและความกว้างของกระโปรง ให้สั้นและแคบลงเพื่อให้ผู้คนที่ใส่ได้อย่างคล่องตัว แต่ยังคงความสบายไว้ได้อยู่ การนำซิบมาใช้ในส่วนของกระโปรงแทนการใช้เชือกมารัดรอบตัวเพื่อให้ง่ายต่อการสวมใส่ การเปลี่ยนวัสดุมาใช้ผ้าลินิน ฝ้าย และเดนิมที่สะดวกต่อการบำรุงรักษาและจัดเก็บ รวมถึงการนำลวดลายอย่าง เส้น จุด และภาพกราฟิกมาใช้แทนที่ลวดลายแบบดั้งเดิม ทำให้เกิดสมดุลระหว่างความงามตามประเพณีนิยมและความสมัยใหม่จนเกิดเป็นความร่วมมือในวัฒนธรรมการสวมใส่ชุดฮันบกได้อย่างพอดี มีรสนิยม โดยไม่หลงลืมคุณค่าและเอกลักษณ์

อีซึลยังเผยอีกว่า สิ่งที่สำคัญที่สุดในการออกแบบฮันบกนั้นคือการเลือกสีเส้นและลวดลาย ให้ช่วงล่างและช่วงบนออกมาตัดกันอย่างสวยงาม และตอนนี้ชุด โมเดิร์นฮันบกของเธอก็ช่วยให้แบรนด์ LEESLE ที่เธอเป็นผู้ก่อตั้ง มียอดขายมากมายโดยเฉพาะทางออนไลน์ ซึ่งเป้าหมายต่อไปของเธอคือการทำให้ชุด โมเดิร์นฮันบกเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนทั่วโลกให้ได้ โดยเธอจะใช้สื่อ โซเชียลมีเดียเป็นใบเบิกทางให้เธอได้มุ่งมั่นทำตามฝันให้สำเร็จ เธอยังต้องการที่จะเป็นอีกหนึ่งตัวแทนวัฒนธรรมเกาหลีที่เผยแพร่สู่ระดับโลกและกลายเป็นแฟชั่นที่คนทั่วไปต้องการมีไว้ในครอบครอง ซึ่งในตอนนี้ LEESLE ก็เริ่มมีการร่วมงานกับแบรนด์ระดับโลกอย่าง TIMBERLAND หรือแบรนด์ในประเทศอย่าง KIA หรือแบรนด์เครื่องดื่มน้ำที่กำลังได้รับความนิยมอย่างอีซึลทิกทิก (Hallyukstar, 2017: ออนไลน์)

ดิไซเนอร์ชื่อดังชาวเกาหลี ลีจินฮี (Lee Jin-hee) ได้ทำงานในวงการภาพยนตร์และละครเวทีมาเป็นเวลา 20 ปี เธอได้สร้างผลงานมากมายผ่านการสร้างสรรค์เสื้อผ้าของเธอในการแต่งกายสำหรับละครย้อนยุคเกาหลีเรื่อง “Sungkyunkwan Scandal” และ “Love in the Moonlight” ไม่เพียงแต่เป็นที่นิยมในความสวยงามของฮันบกเท่านั้น การออกแบบที่เธอสร้างขึ้นนั้นได้รับการยกย่องในการรักษาลักษณะดั้งเดิมและรูปร่างดั้งเดิมในขณะที่เพิ่มสีร่วมสมัย ในละครย้อนยุคเรื่อง “Love in the Moonlight” ยังให้เธอมีชื่อเสียงด้วยรูปแบบใหม่ๆของฮันบกที่เธอออกแบบมาสำหรับซีรีส์ แทนที่จะเลือกใช้สีคลาสสิกที่หลากหลายและสดใส เธอเลือกใช้สีแพนโทน (Pantone) ที่ทันสมัยหรือชุดสีที่ยืมมาจากภาพวาดคลาสสิกของยุโรป เธอได้กล่าวว่า “เครื่องแต่งกายไม่ได้หยุดอยู่ที่การวิจัยเชิงประวัติศาสตร์ แต่เป็นผลพลอยได้จากการสร้างที่ทำให้ชีวิตกลายเป็นตัวละคร” จากประสบการณ์และปรัชญาที่เกิดจากการทำงานของเธอ เธอได้สร้างเสื้อผ้าที่ไม่

เหมือนใคร HAMU เป็นแบรนด์ของเธอเองนำเสนอการออกแบบชุดฮันบกใหม่ที่ตั้งใจดูความสนใจต่อสาธารณชนแทนแบบดั้งเดิม (Kim Samuel, 2019: ออนไลน์) การออกแบบของเธอไม่มีการแบ่งแยกเพศหรือใช้เครื่องประดับที่ฟุ่มเฟือย เธอต้องการรูปแบบที่เรียบง่าย สีและการเคลื่อนไหวที่สง่างาม เธอได้กล่าวไว้ว่าทำไมเราไม่รักษาสีที่ชนพื้นเมืองให้เรามากกว่าแค่เลียนแบบแนวโน้มน้ำล่าสุดซึ่งเปลี่ยนแปลงเร็วเกินไป เสื้อผ้าแต่ละชิ้นจะเชื่อมโยงกับพื้นฐานของชุดฮันบก ด้วยการมุ่งเน้นไปที่สีที่สง่างามและรูปทรงที่เรียบง่าย ทำให้เธอแน่ใจว่าเสื้อผ้าจะไม่เบี่ยงเบนความสนใจจากคนที่สวมใส่แต่ควรเติมเต็มให้คนใส่ดูสมบูรณ์แบบลึกลับชชอบรูปแบบและผ้าที่ไม่รัดรูปมากเกินไป ดังนั้นเธอจึงมักมองเสื้อผ้าผู้ชายและนำมาสร้างงานออกแบบสำหรับผู้หญิง เสื้อผ้าสมัยโบราณไม่ค่อยมีความแตกต่างทางเพศ ดังนั้นเธอจึงยึดติดกับแนวคิดนี้ซึ่งสำหรับเธอนั้นเสื้อผ้าต้องเกี่ยวกับการสวมใส่สิ่งที่สบาย (SVADORE, 2017: ออนไลน์)

สาเหตุที่ทำให้ฮันบกยังคงได้รับความนิยม

1. คนเกาหลีใต้อ่อนรุ่มและมีการปรับแต่งชุดฮันบกให้ทันสมัยมากขึ้น ปัจจุบันฮันบกจึงกลับมาเป็นที่นิยมอีกครั้ง จากที่นำมาใช้ในแฟชั่นหรือในเวทีระดับโลก ฮันบกยังสามารถดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวด้วยสีสันที่สดใส อีกทั้งชุดฮันบกสมัยใหม่ยังได้รับการยกย่องอย่างสูงสำหรับการออกแบบที่สร้างสรรค์และความสง่างาม ในขณะที่ฮันบกแบบดั้งเดิมมีความสวยงามในตัวเอง การออกแบบได้มีการเปลี่ยนไปอย่างช้า ๆ ส่วนสำคัญของฮันบกเป็นรูปทรงที่สง่างามและสีสันที่สดใสซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมแฟชั่นสมัยใหม่ จึงมีความพยายามดึงเอกลักษณ์ที่โดดเด่นของฮันบกอย่างรูปทรงของชุด ปกเสื้อ และวิธีการใส่ของชุด มาผสมให้เกิดความกลมกลืนกับยุคสมัยและแฟชั่นในปัจจุบัน โดยคำนึงถึงถึงกลางของความพอดี ให้ไม่ใหม่เกินไปจนขาดเสน่ห์ และต้องไม่เก่าเกินไปจนดูหลงยุคและไม่กล้าสวมใส่ ทำให้ประเทศเกาหลีกลายเป็นหนึ่งในประเทศชั้นนำในการออกแบบแฟชั่นร่วมสมัยและมีนักเรียนต่างชาติจำนวนมากที่มีความสนใจหรือศึกษาด้านแฟชั่น ประสบการณ์ตรงจากการเรียนเกี่ยวกับชุดฮันบกช่วยให้นักเรียนเข้าใจถึงวิวัฒนาการของแฟชั่นเกาหลีและอิทธิพลของการออกแบบฮันบกไปสู่การออกแบบที่ทันสมัยมากขึ้น ชุดพื้นเมืองฮันบกยังคงรักษาองค์ประกอบพื้นฐานทางประวัติศาสตร์และคุณสมบัติที่สำคัญ ในขณะที่วิวัฒนาการในรูปแบบต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนไปตามวิถีชีวิตสภาพสังคมและรสนิยมทางความงาม นักออกแบบแฟชั่นที่มีชื่อเสียงทั่วโลกได้ออกแบบสร้างสรรค์ชุดฮันบกที่มีรูปแบบดั้งเดิมให้เข้ากับศิลปะในสมัยใหม่ รวมไปถึงการสวมใส่ของผู้ใช้ใน ค.ศ. 2012 ที่ประธานาธิบดีปาร์คเก็ยเฮ (Park Geun-hye) ได้ชนะการเลือกตั้ง เธอได้เลือกสวมใส่ชุดฮันบกในพิธีประกาศตำแหน่งสำคัญเมื่อ ค.ศ. 2013 โดยสวมเสื้อคลุมสีแดงและกระโปรงสีน้ำเงิน สีแดงและน้ำเงินเป็นสัญลักษณ์ที่พบในธงประจำชาติเกาหลี แสดงถึงความกลมกลืนของสิ่งที่ตรงกันข้ามในอดีต หลายคนนำชุดของเธอมาเป็นข้ออ้างเพื่อความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่คนเกาหลี (Korea Magazine, 2014: ออนไลน์) รวมถึงการเดินทางไปต่างประเทศครั้งแรกของเธอในฐานะประธานาธิบดีในเดือนพฤษภาคม 2013 ที่สหรัฐอเมริกาเธอได้สวมชุดฮันบกหลายชุด ซึ่งแต่ละชุดจะ

ได้รับการคัดเลือกอย่างระมัดระวังเพื่อเพิ่มความหมายให้กับชุดในโอกาสพิเศษของการไปเยือนต่างประเทศ ซึ่งทำให้ชุดอันบกเป็นที่แพร่หลายมากขึ้น

2. กระแสเกาหลี (Korean Wave) ไม่ว่าจะเป็นซีรีส์ทางโทรทัศน์ เช่น แดจังกึม หรือวงการเพลง K-POP ที่ต่างโด่งดังตามกระแสความนิยมของเพลง หรือแม้กระทั่งภาพยนตร์หลายๆ เรื่องของเกาหลี ทุกคนต่างต้องเคยเห็นชุด “อันบก” ทั้งจากละครย้อนยุค การถ่ายแบบหรือในมิวสิกวิดีโอของศิลปินต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ทำให้ชุดอันบกได้รับความสนใจเพิ่มขึ้นและทำให้คนนำมาใส่ในชีวิตประจำวันมากขึ้น รวมไปถึงการที่ทำให้คนภายนอกรู้จักอันบกอย่างแพร่หลายมากขึ้น ไม่เพียงแต่ในประเทศเกาหลีแต่รวมถึงจากนานาชาติเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ อันบกหรือเสื้อผ้าดั้งเดิมของเกาหลีได้รับความนิยมในหมู่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น รวมไปถึงดาราสอลลิวู้ดหลายคน อย่างเช่น บริทนี สปีเยอร์ส (Britney Spears) ที่ปรากฏตัวต่อหน้าสาธารณชนในชุดอันบกสีชมพู ในระหว่างการเยือนเกาหลีในปี 2003 และ นิกกี ฮิลตัน (Nicky Hilton) ระหว่างการเดินทางไปประเทศเกาหลีในปี 2005 เธอให้สัมภาษณ์ว่าเธอมองหาโอกาสที่จะลองอันบกเพราะเธอเคยเห็น ปารีส ฮิลตัน (Paris Hilton) น้องสาวของเธอสวมใส่ก่อนหน้านี้ แซนดร้า โอห์ (Sandra Oh) นักแสดงหญิงชาวเกาหลี ทำให้คนสนใจชุดอันบก เมื่อเธอไปในงาน 2008 Screen Actors Guild Awards โดยสวมชุดที่ได้รับแรงบันดาลใจจากอันบก ชุดอันบกได้รับการเปลี่ยนแปลงตลอดประวัติศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงยังคงดำเนินต่อมาจนถึงทุกวันนี้ โดยนักออกแบบสมัยใหม่ได้นำรูปแบบความทันสมัยไปสู่การออกแบบแบบดั้งเดิมบนแคทวอล์กและเวทีทั่วโลก (Lee Seung-ah, 2012: ออนไลน์)

3. การสนับสนุนของรัฐบาล กระทรวงวัฒนธรรมกีฬาและการท่องเที่ยวของเกาหลีใต้ที่ได้ก่อตั้ง “วันอันบก” ขึ้นในปี 1996 เพื่อดึงดูดความสนใจของอันบกและส่งเสริมความเป็นเลิศและคุณค่าของอันบกสำหรับชาวเกาหลีที่เห็นนักท่องเที่ยวต่างชาติในชุดประจำชาติของตัวเอง มักทำให้เกิดความภาคภูมิใจซึ่งสามารถแสดงถึงวัฒนธรรมและเป็นสิ่งที่ส่งเสริมโดยคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งเกาหลี อันบกยังเป็นของกำนัลทั่วไปสำหรับชาวต่างชาติในฐานะสัญลักษณ์แห่งมิตรภาพและด้วยเสน่ห์และความสร้างสรรค์ของเครื่องแต่งกายดั้งเดิมของอันบก เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปบริเวณโดยรอบพระราชวังหรือหมู่บ้านเก่าแก่ของเกาหลี สามารถพบเห็นผู้คนสวมใส่ชุดอันบกเดินไปรอบ ๆ ด้วยสีสรรที่หลากหลาย การที่ผู้คนสวมใส่ชุดอันบกเข้าไปในพระราชวังหรือหมู่บ้านโบราณเป็นเพราะพระราชวังหรือหมู่บ้านโบราณเป็นสถานที่เก็บรักษาประวัติศาสตร์และประเพณีไว้ ด้วยความที่คนนิยมสวมชุดอันบกเข้าไปในสถานที่เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นทั้งคนเกาหลีเองหรือคนต่างชาติ บริเวณโดยรอบจึงมีบริการให้ยืมชุดอันบก ผู้คนส่วนมากจึงนิยมถ่ายรูปในชุดอันบก จนทำให้เกิดเป็นกระแสว่า ถ้ามาเกาหลีต้องลองสวมชุดอันบก อีกทั้งหลายคนก็ยังสนุกกับการออกไปเที่ยวด้วยการยืมชุดอันบกจากร้านเช่าชุด ทำให้คนทั่วไปสามารถเข้าถึงชุดอันบกได้ง่ายและทำให้ชุดอันบกยังเป็นที่จดจำ รวมไปถึงยังเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมการแต่งกายอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ตามสถานที่ต่างๆ นักท่องเที่ยวจึงสามารถพบเห็นธุรกิจการสวมชุดประจำชาติเพื่อเป็นการ โฆษณาประชาสัมพันธ์แก่ลูกค้าต่างชาติซึ่งทำให้อันบกได้รับความนิยมและผ่านตาอยู่ตลอด

สรุป

จากการศึกษาข้อหั่วข้อวิจัยเกี่ยวกับฮันบก ทำให้เห็นวิวัฒนาการของชุดฮันบกที่มีความเปลี่ยนแปลงตั้งแต่สมัยสามก๊กจนถึงยุค โซซอน ในอดีตชาวเกาหลีทุกคนใส่ฮันบกในชีวิตประจำวันจนเริ่มหายไปในช่วงการรุกรานและเข้ามาของต่างชาติ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงชุดฮันบกมีอิทธิพลจากภายนอกคือการรับเอาศิลปะ วัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามา แนวคิดสมัยใหม่และการไหลเข้ามาของแฟชั่นตะวันตกที่เป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย รวมไปถึงค่านิยมการแต่งกายตามตะวันตก ทำให้การสวมฮันบกเลือนหายไป และอิทธิพลภายในที่มีการปรับเปลี่ยนชุดฮันบกให้ทันสมัยแต่ยังคงเอกลักษณ์พื้นฐานเอาไว้โดยนักออกแบบชาวเกาหลี จนทำให้ฮันบกสามารถเป็นที่รู้จักระดับโลก และสาเหตุที่ทำให้ฮันบกกยังคงได้รับความนิยมจากการที่นำมาใช้ในแฟชั่นและในเวทีระดับโลก ซึ่งชุดฮันบกสามารถดึงดูดผู้คนได้ด้วยสีสันที่สดใส และด้วยความที่คนเกาหลีเองพยายามที่จะผสมผสานลักษณะพื้นฐานของชุดฮันบกกับแฟชั่นยุคใหม่ ทำให้เกาหลีกลายเป็นประเทศชั้นนำในการออกแบบแฟชั่นร่วมสมัย กระแสเกาหลีที่โด่งดังไปทั่วโลก ไม่ว่าจะเป็นทางโทรทัศน์หรือเพลง ทำให้ผู้คนต่างสนใจและดึงดูดผู้คนให้มารู้จักกับฮันบก รวมไปถึงการสนับสนุนของรัฐบาลที่ส่งเสริมความเป็นเลิศและคุณค่าของฮันบก โดยมีการให้เช่าชุดฮันบกซึ่งทำให้ผู้คนสามารถเข้าถึงชุดฮันบกได้ง่ายขึ้นและเป็นที่ยอดจำเพิ่มขึ้น รวมถึงเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมการแต่งกายและชุดประจำชาติอีกด้วย

บรรณานุกรม

หนังสือและเอกสารตีพิมพ์

Hephaestus Books. (2011). **Korean Clothing, Including: Hanbok, Chima Jeogori, Vinalon, Garot, Hwarot, Geumbak, Gwanbok, Sagyusam, Saekdongot, Jeogori, Po (Clothing), Jeonbok, Dopo (Clothing), Durumagi, Kkachi Durumagi, Dangu, Magoja, Wonsam, Geodeulji, Chima (Clothing), Jangot.** United States : Wiki Series.

Hong Ki Kim. (2012). **K-Fashion: Wearing a New Future.** The Republic of Korea : Gil-Job-Ie Media.

Korean culture and information service (2016). **Facts About Korea.** The Republic of Korea : Gil-Job-Ie Media.

Samuel Songhoon Lee. (2013). **Hanbok: Timeless fashion Tradition.** The Republic of Korea : Seoul Selection.

ข้อมูลจากเว็บไซต์และแหล่งอิเล็กทรอนิกส์

ศุภรัตน์ สุริอาจ. (2015). **อันบกชุดแต่งกายประจำชาติเกาหลี[한복].** เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563.

เข้าถึงได้จาก <http://mangporsudarat.blogspot.com/2015/02/2.html>

Campus-star. (2017). **สุดปัง เมื่อดีไซเนอร์เกาหลี !! เปลี่ยนใจวัยรุ่นให้กลับมาใส่ชุดอันบกอีกครั้ง.** เข้าถึงเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <https://lifestyle.campus-star.com/trendy/42834.html>

Creativemove. (2017). **‘อันบก’ ชุดประจำชาติสาวเกาหลีดีไซน์ใหม่ให้สวมใส่ได้ในชีวิตประจำวัน.** เข้าถึงเมื่อ 2 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.creativemove.com/design/leesle-hanbok/>

Eddie Ahn. (2016). **LEESLE : เมื่อดีไซเนอร์รุ่นใหม่ เปลี่ยนใจวัยรุ่นเกาหลีให้อยากใส่อันบก.** เข้าถึงเมื่อ 25 มกราคม 2563. เข้าถึงได้จาก <http://www.hallyukstar.com/2016/11/25/leesle-modern-hanbok-for-korean-new-generation/>

Sanook. (2017). **‘โมเดิร์นอันบก’ แฟชั่นสุดชิค ไอเดียสุดบรรเจิดของดีไซเนอร์สาวแดนกิมจิ.** เข้าถึงเมื่อ 12 มีนาคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.sanook.com/women/56545/>

SEON IN-JOO. (2014). **ความรู้พื้นฐานและความเป็นมาของชุดอันบก.** เข้าถึงเมื่อ 13 กุมภาพันธ์ 2563. เข้าถึงได้จาก <http://asiancastle.net/?p=63>

Voice TV. (2014). **เมื่ออันบก ยกพลขึ้นรันเวย์แฟชั่นระดับโลก.** เข้าถึงเมื่อ 25 มกราคม 2563. เข้าถึงได้จาก <https://www.voicetv.co.th/read/89488>

About Inspire Me Korea. (2019). **History of the Hanbok | 한복의 역사.** Accessed March 3, 2020. Available from <https://blog.inspiremekorea.com/history/history-of-the-hanbok/>

- Chaereen Pak. (2016). **A Brief History: Korean Hanbok.** Accessed March 2, 2020. Available from <https://www.mutzine.me/features/a-brief-history-korean-korean-hanbok>
- Cho Jae-eun. (2006). **An elegant evolution: Hanbok's modernization.** Accessed January 17, 2020. Available from <http://koreajoongangdaily.joins.com/news/article/article.aspx?aid=2707900>
- Gabriella Samuels. (2018). **Evolution of South Korean Fashion and Makeup Culture.** Accessed January 18, 2020. Available from <https://asiahousearts.org/evolution-south-korean-fashion-makeup-culture/>
- Kim Jinseok. (2009). **Hanbok: An Introduction to South Korea's National Dress.** Accessed January 27, 2020. Available from <http://www.infokorea.org/kor/419>
- Kim Samuel. (2019). **Hanbok Designer Extraordinaire.** Accessed January 27, 2020. Available from <http://www.kocis.go.kr/eng/webzine/201904/sub06.html>
- Korea Magazine. (2014). **Hanbok embodies age-old philosophies.** Accessed February 26, 2020. Available from <http://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=117325>
- KOREA TOURISM ORGANIZATION. (2019). **Traditional Korean Clothes.** Accessed January 27, 2020. Available from https://english.visitkorea.or.kr/enu/AKR/AK_ENG_2_2_2.jsp
- KOREA.net. (2014). **Clothing and Fashion.** January 26, 2020. Available from <http://www.korea.net/AboutKorea/Korean-Life/Clothing>
- Korean Cultural Service New York. (2010). **The Documentary Value of Repairs to the Hwarot, the Korean Bridal Robe.** Accessed March 2, 2020. Available from <http://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=122454>
- Lee Seung-ah. (2012). **Hanbok: Hidden stories in Hanbok history.** Accessed February 20, 2020. Available from <http://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=100729>
- MIMSIE LADNER. (2017). **Hanbok: An Introduction to South Korea's National Dress.** Accessed February 2, 2020. Available from <https://theculturetrip.com/asia/south-korea/articles/hanbok-an-introduction-to-south-koreas-national-dress/>
- Sveva. (2019). **WHERE TO SHOP IN SEOUL, BUKCHON HANOK VILLAGE: HAMU.** Accessed January 25, 2020. Available from <https://www.svadore.com/shop-seoul-bukchon-hanok-village-hamu/>
- Weebly. (2014). **East Asian Societies.** Accessed January 25, 2020. Available from <http://easociety.weebly.com/the-three-kingdoms.html>

Yoon Sojung. (2014). **Hanbok Day brings new styles.** Accessed January 14, 2020. Available from <http://www.korea.net/NewsFocus/Culture/view?articleId=122454>

ประวัติย่อผู้วิจัย**ชื่อ - สกุล**

นางสาวกัญญาพร เก่งรุ่งเรืองชัย

ที่อยู่

1532/1 ถนนประชาราษฎร์ 1 แขวงวงศ์สว่าง เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร 10800

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2559 - ปัจจุบัน

กำลังศึกษาในระดับปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ คณะอักษรศาสตร์ สาขาเอเชียศึกษา ภาษาเกาหลี

พ.ศ. 2553 – 2558

สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จาก โรงเรียน โยธินบูรณะ
จังหวัดกรุงเทพมหานคร